

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 126, ЧИСЛО 19, П'ЯТНИЦЯ, 10 ТРАВНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 19, FRIDAY, MAY 10, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Час для жартів минув

Петро Часто

Виявивши свою волю такою переконливою більшістю – три чверти голосів! – Україна, замість стрімко впливати на тихі води, на ясні зорі, тяжко борсається в тумані невизначеності. Добре було тим давнім грекам, засновникам демократії: всі однаково в маєтному статусі, всі однаково розумні, всі однаково гордяться своїм полісом, всі однаково відповідальні за його завтрашній день – то й більшість не могла катастрофічно помилятися у своєму виборі.

Часи змінилися до невпізнання, а сакралізована певність, що більшість завжди має рацію, залишилася. І де ж та рація в українському випадку, коли переможна більшість неспроможна сказати ні світові, ні сама собі, до чого прагне, якою дорогою хоче повести Україну?

І над цією „тріумфальною“ післявиборною млою самотньо вивиснується постать новообраного президента. Для нього найбільшою мірою все вже з'ясувалося: час для жартів, для в'їдливого кепкування з української держави минув. Тепер ти – перший представник тієї держави, з якої сміявся і глузував. Тебе вибрали – тепер вибираєш ти: сміятися далі чи замінити систему, з якої кепкував, на іншу, достойну поваги і всенародної підтримки?

Дуже хочеться припустити, що Володимир Зеленський, опинившись в абсолютно новій для нього ситуації, звернеться за порадою до знайомих, мудрих людей, яких в Україні не менше, ніж у будь-якій іншій країні. Це відразу переконало б усіх, що й сам він мудрий і усвідомлює всю неймовірну проблемність свого становища і вагу завдань, котрі стоять перед ним. На тлі особистих телефонічних привітань від Дональда Трампа з Білого Дому, Емануеля Макрона з Парижу, Анджея Дуди з Варшави, від чільних політиків багатьох європейських країн В. Зеленський виглядає вже як драматична постать, а не комедійна. Несистемний політик потрапив у систему. Хто кого швидше змінить?

Не дочекавшись інаугурації, багато авторів, українських і закордонних, висловлюються на рахунок найкращих варіантів розвитку подій. Наприклад, американський експерт Андерс Аслунд з „Atlantic Council“ вважає, що в Україні, задля швидкого економічного піднесення, мусить передусім змінитися виборче законодавство, має бути скасована депутатська недоторканість, тоді новий парламент чекатиме на політиків, а не на політиканів-бізнесменів, кінечним вислідом судової реформи повинен стати прихід у Верховний суд чесних людей.

Подолання олігархату визначає як головну ціль для В. Зеленського британський тижневик „Economist“: мовляв, олігархи, маніпулюючи своїми „кишеньковими“ депутатами у Верховній Раді, так зв'яжуть йому руки, що система перетікання державного бюджету в приватні кишені залишиться незмінною.

На думку експерта з „Реанімаційного пакету реформ“ Сергія Сороки „у Зеленського

(Закінчення на стор. 14)

Українці підтримують новий мовний закон

Учасники громадської підтримки закону про державну мову на площі Конституції перед Верховною Радою під час голосування 25 квітня. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Верховна Рада України ухвалила закон „Про забезпечення функціонування української мови як державної“.

Широка підтримка мовного закону визнача-

ється результатами соціології опитування, згідно з якими 64 відс. громадян України підтримують політику державного сприяння українській мові і погоджуються з політикою уряду щодо підтрим-

(Закінчення на стор. 17)

Відзначили Провідну Неділю

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – Українська Православна Церква (УПЦ) США 4-5 травня відзначила Провідну Неділю. В Українській православної церкві св. Андрія Первозваного у

Савт-Бавнд-Бруку була відслужена Літургія, яку очолили Митрополит Антоній і Архієпископ Даниїл у співслуженні численного духовенства. Була відслужена також Панахида за спокій

(Закінчення на стор. 10)

Панахида в Українській православній церкві св. Андрія Первозваного. (Фото: Левко Хмельковський)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Велика Британія призначила нового посла

КИЇВ. – Новим Послом Великої Британії в Україні призначено Мелінду Сіммонс, повідомило 30 квітня Міністерство закордонних справ Британії. М. Сіммонс змінить на посаді Джудіт Гоф, яка є послом Британії в Україні з 2015 року і тепер вирушить на інше дипломатичне призначення. М. Сіммонс розпочне свою роботу в Україні влітку цього року. Вона написала, що вивчає українську мову і з нетерпінням чекає на зустріч з Україною та українцями. (BBC)

■ Порошенка викликали на допит

КИЇВ. – Президента України Петра Порошенка викликали на допит до Генеральної прокуратури (ГПУ). Про це повідомив керівник Управління спеціальних розслідувань ГПУ Сергій Горбатюк. П. Порошенко викликали на допит 7 травня у справах Майдану. Діючий президент покищо не підтвердив, що прийде на допит. Восени 2016 року в ГПУ поскаржилися, що П. Порошенко понад рік не ходив на допити, а його помічники пояснювали це щільним графіком. Відразу після цього він дав свідчення в Генеральній прокуратурі. Допит президента тривав протягом шести годин за кількома епізодами у справах Майдану. („День“)

■ Справу моряків розгляне трибунал

КИЇВ. – Публічні слухання в Міжнародному трибуналі з морського права щодо захоплення Росією українських моряків і кораблів призначені на 10-11 травня. Президент України Петро Порошенко 3 травня підписав указ про делегацію України для участі у слуханнях. Делегацію очолить заступниця Міністра закордонних справ України з питань європейської інтеграції Олена Зеркаль. Також до групи увійдуть Леонід Залюбовський – помічник командувача Військово-морських сил Збройних Сил України, Оксана Золотарьова – начальниця відділу тимчасово окупованих територій Департаменту міжнародного права Міністерства закордонних справ України, Андрій Тарасов – начальник штабу Військово-морських сил Збройних Сил України. (Радіо Свобода)

■ Сталися звільнення з посад

КИЇВ. – 3 травня Президент України Петро Порошенко звільнив з посади начальника Служби безпеки Президента України Управління державної охорони України Юрія Федорова, який був керівником цієї служби з червня 2014 року. Голова Національної Ради України з питань телебачення та радіомовлення Юрій Артеменко 4 травня подався у відставку. Того ж дня П. Порошенко підписав указ про звільнення Ю. Артеменка з посади. Виконувачем обов'язків голови правління Суспільного мовлення став член правління Національної суспільної телерадіокомпанії України Микола Чернотичський замість Зураба Аласанії, контракт з яким 6 травня припинений достроково. Постійна комісія з питань реґляменту та етики Конституційного суду (КСУ) знайшла підстави звільнити голову КСУ Станіслава Шевчука з посади судді у зв'язку з вчиненням ним істотного дисциплінарного проступку, грубим та систематичним нехтуванням своїми обов'язками, що є несумісним зі статусом судді КСУ. С. Шевчука звинувачують у виданні незаконних розпоряджень, політизації діяльності суду, ігноруванні ним прав суддів. (BBC, „Укрінформ“)

■ Український театр переміг на фестивалі

ЛОДЗЬ, Польща. – Український театр „Навпаки“ з Гданську став переможцем фестивалю малих вокально-акторських форм „OFF Rótnos“ у Лодзі. У номінації „Найбільша особистість фестивалю“ перемогла його режисерка Оксана Терепенко. 24 квітня театр виступив з виставою „Світ за очі“. Це збірка акторських пісень, яка базується переважно на поезії Тараса Шевченка. В театрі працює 30 осіб. О. Терепенко є також вокалісткою гурту „Соолбаба“ з Вроцлава. („Наше Слово“)

САМООЧЕВИДНЕ

Черговий шантаж Кремля

Тарас Семенюк

Видавання паспортів жителям окупованих території та подальше консервування конфлікту на Донбасі – це Володимир Путін посилає чіткий сигнал новому президентові України: або виконуй умови, або визнаю Донецьку і Луганську „народні республіки“.

По-перше, такими кроками Росія може створити правові передумови для військового вторгнення у майбутньому (незалежно від того, чи вдасться віддати окуповані території Україні на своїх умовах, чи ні). Адже у будь-якому разі російські паспорти можуть зміцнити проросійський анклав Донецька та Луганська. А цей статус дозволяє Москві, так би мовити, захищати „своїх“ в разі „небезпеки“. Такою є політика Кремля в Придністров'ї, Осетії та Абхазії.

По-друге, так Росія посилає сигнал новому президентові України (не випадково В. Путін не привітав Володимира Зеленського з обранням на посаду – мовляв, таке привітання ще треба „заслужити“).

У Кремлі явно чекали на те, якими будуть перші кроки новообраного очільника України. Але як тільки В. Зеленський сказав, що політика подальшої євроатлантичної інтеграції триватиме, відповідь Москви була миттєвою. Це, до речі, означає, що указ про видавання російських паспортів на Донбасі в Кремлі, очевидно, готувався раніше. Чекали лише найвідповіднішого часу.

Тепер в Україні відбувається передання влади, приходять нові люди, формується порядок денний нового президента. І не варто забувати,

що цей час, де факто, триватиме до кінця року – попереду ще парламентські вибори і формування нової коаліції та уряду.

По-третє, „паспортна тема“ дає можливість проросійським силам в українському парламенті вже зараз говорити про „провальну політику влади“ щодо Донбасу та неможливості запропонувати чіткі кроки для її вирішення.

То що ми можемо зробити зараз? Звісно, апелювати до західних партнерів. Та, наприклад, єдність Європейського Союзу сьогодні під питанням, і вона теж зараз випробується, наприклад, „Північним потоком-2“. На жаль, хистка європейська коаліція взагалі може розвалитись після виборів до Європарламенту, які відбудуться вже за місяць. Проросійські європейські сили (їх ще називають правими націоналістами, популістами) об'єднуються для того, щоб дати бій панівному естеблїшменту ЕС.

Та, попри все це, слід не забувати, що Росія не зупиниться і буде далі нас шантажувати. Мовляв, виконуйте мінські угоди, як нам зручно, запровадьте автономію, повну амністію, вибори і так далі. Якщо цього не буде – визнаємо донбаські „республіки“ як незалежні. Міжнародна спільнота, звісно, засудить такі кроки, але це аж ніяк не впливає на подальші кроки Кремля.

Стратегічна мета В. Путіна – повернути Україну в єдиний політичний простір, з якого ми вирвалися в 2014 році.

УНІАН

Тарас Семенюк – політичний аналітик „KyivStratPro“, Київ.

УВАГА: ПСЕВДОНАУКА!

Чи й справді українці не хочуть бути українцями?

Сергій Грабовський

Бачиш-но – виявляється, нібито одним з головних важелів перемоги Володимира Зеленського стало надмірне акцентування адміністрацією Петра Порошенка етнічного чинника – на противагу громадянському. Виявляється, мовні закони, спрямовані на скорочення шкільної освіти мовами меншин, включно з російською, і збільшення українськомовного змісту у пресі й суспільному житті, – не те, чого хотіла для себе і для країни більшість українців. Виявляється, білінгвізм – це одна з чинних характеристик України, а сам В. Зеленський – природний російськомовний мешканець (native Russian speaker), який слабо знає українську мову. Тож виборці, виявляється, цілком свідомо віддали голос проти П. Порошенка і висловили надію на новий початок української політики, яка б виходила за рамки етнічних поділів.

Усі ці немудрі твердження містяться у статті „Що перемога Володимира Зеленського на президентських виборах говорить про Україну?“ (What Does Zelensky's Victory Say About Ukraine?), написаній для аналітичного центру „Carnegie Europe“ дослідницею Європейського відділу Фонду Карнегі (США) і директоркою Центру східноєвропейських та міжнародних досліджень у Берліні Гвендолін Сасе (Gwendolyn Sasse). Охочі можуть легко знайти цю статтю в інтернеті та переконатися, що вона справді рясніє висловами на кшталт „from 2017 to 2018, the category „ethnic Ukrainian“ was overtaken as the prime identity marker by the more inclusive category „Ukrainian citizen“, „to define the Ukrainian nation in narrow ethnolinguistic terms“, „the reality of everyday bilingualism“ й іншими дуже наукоподібними формулами.

Проте – лише наукоподібними, а не науковими, оскільки, по-перше, ніякого поділу України за допомогою етнічних чинників, тим більше, вивіщення етнічних українців адміністрацією П. Порошенка не здійснювала, по-друге, у статті ані слова немає про причини вочевидь ненормального стану української мови в українській

державі (адже, якщо взяти результати єдиного перепису 2001 року, то на вільній від російської окупації території для приблизно 85 відс. населення рідною буде саме українська мова, тоді як повсякчас спілкується нею відчужено менше). По-третє, слово „Russian“ у статті вжито лише для позначення відповідної мови, але аж ніяк не агресорів й окупантів.

Як на мене, адекватний (в усіх сенсах цього слова) науковець, чи просто чесна людина, пишучи про сучасну Україну, ніколи не стверджуватиме про домінування „етнічних українців“ над „українськими громадянами“. Чинний прем'єр, деякі ключові міністри, їхні заступники, не один бойовий генерал, колишній глава президентської адміністрації, чимало глав місцевих держадміністрацій тощо не належать до етнічних українців. І з цього приводу якихось дій з боку глави держави не помітно. І цікаво, чого ж тоді Меджліс кримськотатарського народу підтримав на виборах саме П. Порошенка?

Ба більше: в незалежній Україні, на відміну від УРСР і СРСР, етнічна належність громадянина під час перепису 2001 року була справою вільного вибору на підставі особистої самосвідомості. Це, власне, відповідало давнім українським традиціям, коли в добу „Patria Cosacorum“ серед козацької старшини були сотні, а серед рядових козаків – тисячі осіб іншоетнічного походження, які приймали козацький звичай і козацьку долю. І зараз, і тоді суспільний поділ проходив зовсім не по етнічній лінії: скажімо, осавул Фрідрих Кенігсеп став одним з організаторів оборони у 1708 році столиці Гетьманської України Батурина (під час якої й загинув), а полковник Іван Ніс зрадив і здав місто, прирікши його захисників та жителів, аж до немовлят, на мученицьку смерть від рук російських окупантів.

Так само неправдивим і ненауковим, м'яко кажучи, є твердження щодо визначення адміністрацією П. Порошенка „української нації у

(Закінчення на стор. 12)

НА ТЕМИ ДНЯ

Україна, День пам'яті та примирення

Андрій Ординович

На календарі травень 2019 року. Тобто, вже п'ять років на сході України триває війна – не оголошена Росією, за своїм характером названа гібридною. Саме ця війна привела до загибелі 13 тис. українців та майже щодня продовжує забирати життя українських захисників і цивільних громадян, підриває міжнародний безпековий порядок, суверенітет, територіальну цілісність, економічну та політичну стабільність України, а окуповані території Донбасу впродовж п'яти років використовуються як полігон для випробування нових російських військових систем та платформ.

Зокрема, згідно зі статистикою тільки одного дня – 26 квітня цього року – збройні формування російсько-терористичних окупаційних військ 23 рази порушили режим припинення вогню, з них дев'ять разів – із застосуванням заборонених мінськими угодами мінометів калібрів 120 мм і 82 мм. Ворог також обстрілював позиції українських захисників з озброєння бойових машин піхоти, протитанкових ракетних комплексів, гранатометів різних систем, крупнокаліберних кулеметів та стрілецької зброї.

Російський агресор цілеспрямовано та монотонно створює або інспірує кризові ситуації в Україні, розширює набір інструментів для загострення оперативної ситуації на українському Донбасі та підриває дух і букву всіх започаткованих раніше мирних політико-дипломатичних процесів, у тому числі мінських домовленостей та роботу у нормандському форматі.

Останні рішення Володимира Путіна щодо надання громадянам України, які постійно проживають на території тимчасово окупованих окремих районів Донецької та Луганської областей, можливості у спрощеному порядку набувати громадянство Російської Федерації, без перебільшення, не тільки формують умови для потенційного повзучого рейдерського захоплення цих територій, зриву дипломатичних зусиль із врегулювання ситуації, сприяють відтоку робочої сили з України, але створюють правове підґрунтя для здійснення відкритого вторгнення в Україну, відкривають шлях для більш активного застосування військової сили з боку РФ на додаток до вже посиленої (до рівня холодної війни!) присутності російського угруповання військ на північно-східних та південних кордонах України.

З іншого боку, надання російського громадянства слугує такою собі винагородою за відданість у просуванні ідей „руського мира” та підтримку цілей так званої „російської весни” в Україні, а також формує мотиваційний дух можливого порятунку в учасників російсько-терористичних окупаційних військ, на яких в Україні чекає суд та обвинувальні вирокі за вчинення військових злочинів.

Агресією проти України керівництво Росії фактично зруйнувало світову колективну систему безпеки, що постала після Другої світової війни, зламало базовий принцип міжнародного права – непорушність повоєнних кордонів. Тим самим Росія вдалася не просто до переписування історії, а й до юридичного перегляду результатів Другої світової війни.

Власне, терміну „Друга світова війна” Радянська влада – як тепер і Росія – завжди намагалася уникати, аби не привертати увагу до діяльності СРСР на міжнародній арені зі серпня 1939 року до червня 1941-го. Бо саме 23 серпня 1939 року Радянський Союз і фашистська Німеччина підписали Договір про ненапад, секретний протокол якого визначав „межі сфер інтересів” сторін-підписантів „на випадок територіально-політичного перевлаштування областей, що входять до складу Прибалтійських держав (Фінляндія, Естонія, Латвія, Литва) і Польської Дер-

жави”. Цей протокол вирішив майбутню долю східноєвропейських країн та яскраво свідчить про співробітництво СРСР і нацистської Німеччини.

Радянські і сучасні російські історики та пропагандисти намагаються пояснити нацистсько-радянське партнерство як необхідність, нав'язану СРСР тогочасною міжнародною ситуацією. Але правда полягає в тому, що радянські провідники на чолі зі Йосифом Сталіном багаторазово планували війну, яка дозволила б країнам Західної Європи знищити один одного, відкривши шлях до комуністичної революції та можливого домінування Радянського Союзу на усьому континенті.

Тому, фактично, Радянський Союз вступив у Другу світову війну союзником Німеччини 17 вересня 1939 року, перейшовши польський кордон, і за результатом 20-денної спільної німецько-радянської операції окупувавши західно-білоруські та західноукраїнські землі, які на той час належали Польщі. В грудні 1939 року після розв'язання війни з Фінляндією СРСР було виключено з Ліги Націй. В червні 1940 року після ультимативної вимоги Радянський Союз приєднав румунські північну Буковину і Бессарабію, а також окупував Латвію, Литву та Естонію.

Ось чому радянські, а тепер і російські ідеологи, на противагу історії Другої світової війни культивують пам'ять про радянсько-німецьку війну 1941-1945 років як Велику вітчизняну. В ній СРСР виступає не агресором, а визволителем, головним антифашистом – державою, яка зламала хребет нацизму.

Тема Великої вітчизняної війни стала наріжним каменем радянської ідеології, слугуючи основою формування радянської ідентичності і через неї – єдиного радянського народу. Головними були посилення на масовий патріотизм і жертвність в ім'я радянської батьківщини, небачена мобілізація всіх радянських людей у боротьбі зі спільною загрозою, визвольний похід Радянської Армії на захід континенту задля порятунку Європи і, як наслідок, Велика Перемога, яка, за твердженнями радянського керівництва, підтвердила правильність обраного СРСР курсу і могутність комуністичної влади. Тим самим ніби виправдовувала прорахунки і злочини, скоєні радянською владою до і під час війни та давала їй своєрідну індульгенцію на майбутнє.

З допомогою основних методів радянської (як і сучасної російської) пропаганди – перекручування, ігнорування і замовчування фактів, відвертої брехні, підсилених тотальним страхом людей, які на собі відчули жахіття війни, бути розстріляними, депортованими чи засланими до таборів, створювався міт про Велику Перемогу.

Крім того, в Москві завжди стверджували, що перемога була досягнута в основному завдяки російському народові, який взяв на себе „головний тягар війни”, замовчували неоціненний

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Порошенко вшанував пам'ять бійців

НОВОСЕЛІВКА, Донецька область. – Президент Петро Порошенко 6 травня вшанував пам'ять сімох українських бійців 93-ої окремої механізованої бригади „Холодний Яр”, які загинули у липні 2014 року біля Новоселівки, і поклав квіти до пам'ятника загиблим оборонцям 10-го блокпосту. Саме тут ворог уперше використав важку бронетехніку. У липні 2014 року тут загинули семеро бійців. За час агресії Російської Федерації проти України на Донбасі загинуло 2,973 українські воїни. Про це заявив П. Порошенко, виступаючи перед військовослужбовцями Об'єднаних сил з нагоди Дня піхоти під час робочої поїздки на Донеччину. („Укрінформ“)

■ Засуджені напали на охоронців

ЧЕРКАСИ. – У виправній колонії ч. 62 група засуджених з 30 осіб під час проведення вечірньої перевірки 28 квітня здійснила напад та завдала працівникам установи тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості. Один із постраждалих госпіталізований у тяжкому стані. У колонії запроваджено режим особливих умов, під час якого здійснюватимуться додаткові режимні заходи. Тимчасово скасовані побачення, проведено загальний обшук із вилученням заборонених речей. Наразі оперативна обстановка в установі керована. („Укрінформ“)

■ Радари виявили водіїв-лихачів

КИЇВ. – За чотири місяці цього року патрульні поліцейські із використанням приладів для вимірювання швидкості „ТриСАМ” склали 100,853 протоколи про порушення швидкісного режиму. Про це повідомила 4 травня патрульна поліція. Кара за перевищення швидкості руху становить 255 та 510 грн. 3 8 жовтня 2018 року порушення водіїв на дорогах почали встановлювати за допомогою лазерних приладів для вимірювання швидкості руху автомобіля з веденням відеофіксації. 20 березня Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков заявив, що на тих ділянках дороги, де застосовуються радари аварійність знижується на 15-20 відс. („Укрінформ“)

■ У Черкасах побили журналіста

ЧЕРКАСИ. – 4 травня у місті жорстоко побили відомого місцевого журналіста Вадима Комарова. Про це повідомив голова Національної спілки журналістів Сергій Томіленко. В. Комаров перебуває в реанімації у надзвичайно важкому стані. Журналіст часто порушував резонансні теми, дратував у Черкасах тих, хто мав владу і великі гроші. Журналіста з розбитою головою у побачили перехожі й викликали швидку допомогу. У 2016 році журналіста намагалися застрелити. („Українська правда“)

■ Обстежили понад 40 цвинтарів

КИЇВ. – Піротехніки шукали за вибухонебезпечними предметами на понад 40 кладовищах поблизу лінії розмежування на Донбасі перед поминальними днями, повідомив 5 травня штаб Операції об'єднаних сил. Упродовж тижня сили Державної служби України з надзвичайних ситуацій залучались до піротехнічних робіт, відновлення житлових будинків, які були пошкоджені внаслідок артилерійських обстрілів, а також забезпечення функціонування пунктів надання допомоги населенню, розміщених у межах контрольних пунктів в'їзду-виїзду на території Донецької й Луганської областей. За тиждень було обстежено понад 100 гектарів території, усі виявлені вибухонебезпечні предмети було знешкоджено. Україна займає п'яте місце у світі за кількістю жертв від мін та інших вибухонебезпечних залишків війни після Афганістану, Лівії, Ємену та Сирії. У листопаді 2018 року Міністерство оборони України повідомляло, що від початку збройного конфлікту на Донбасі сапери виявили й знешкодили 253,716 вибухонебезпечних предметів. (Радіо Свобода)

АМЕРИКА І СВІТ

■ ФБР не шпигувало проти Трампа

ВАШІНГТОН. — Директор Федерального Бюро Розслідувань (FBI) Крис Врей сказав 7 травня, що спостереження агенцією за кампанією Президента Дональда Трампа під час виборів 2016 року не було „шпигуванням” і що він не має жодного доказу, що ФБР робило щось нелегального. Його коментарі на переслуханнях перед сенатським підкомітетом різнилися від Генерального прокурора Вільяма Бара, котрий минулого місяця сказав, що він вірить, що за кампанією Д. Трампа велися шпигунські дії під час розслідування про можливу співпрацю з Росією. На запитання демократичного сенатора з Нью-Гемшир Джін Шагін, чи він назвав би спостереження ФБР „шпигуванням”, К. Врей відповів: „Це не є термін, який я б вживав”. („Associated Press”)

■ В Росії розбився літак

МОСКВА. — Засоби масової інформації повідомили 7 травня, що російські слідчі застановляються над можливою помилкою пілота, яка спричинила аварію, в якій загинуло 41 осіб. Російський літак типу „Сухой суперджет-100” вилетів під час бурі 5 травня з летовища в Шереметєво з 74 пасажирами і чотирма членами залоги. Але пілот Денис Євдокімов вкоротці завернув і старався приземлитися на летовищі. Він сказав, що удар блискавки спричинив втрату комунікаційних спроможностей. Однак, літак під час невдалого приземлення ударився і це спричинило пожежу в його задній частині. З уцілих 37 осіб 10 перевезено до шпиталю з травмами. Довірочні джерела кажуть, що пілот не повинен був вилетати в таку бурю, а також треба було трохи покружляти, щоб зужити паливо. Російська національна авіокомпанія „Аерофлот” колись мала сумну репутацію щодо її безпеки, але останніми роками вона покращала. („MSN”)

■ У Тайланді інтронізовано короля

БАНГКОК. — У врочистій церемонії тайландський король Мага Ваджіралонгкорн 4 травня формально вступив на трон. Він вже панує два з половиною років від часу смерті свого популярного батька, котрий перебував на троні 70 років. Коронація включала помазання 66-літнього короля водою, яка була освячена гіндуськими священиками і благословлена буддистськими монахами. Традиційні обряди також включали передання королівських клейнодів. Новий король прийняв ім'я Рама X, він є десятим монархом 237-літньої династії Чакрі. У Тайланді очікують проголошення офіційних результатів недавніх виборів, які були першими від часу військового перевороту в 2014 році. Партія, підтримувана військом, і опозиційна партія претендують на право формувати наступний уряд. Це загрожує новим періодом політичної ізоляції і вуличних протестів, які охоплюють країну вже понад 10 років. Коронація була намаганням закінчити політичну кризу і спрямувати країну на шлях поступу під демократично вибраним урядом. („Los Angeles Times”)

■ Партія Тереси Мей прогнала на виборах

ЛОНДОН. — Консервативна партія Прем'єр-міністра Великобританії Тереси Мей втратила понад 1,300 місць в Парламенті – понад 25 відс. місць, які вона мала раніше – на місцевих виборах 2 травня. Це віддзеркалює невдоволення виборців її політикою зволікання з Брекзітом – запланованим виходом Великобританії з Європейського Союзу. Набільше голосів здобули Ліберально-демократична, Незалежна і Зелена партії. Т. Мей вказала, що опозиційна Партія праці втратила 80 місць, тому що виборці хочуть, щоб обидві партії таки покінчили зволікати з цим процесом. („Associated Press”)

■ Вірус Ебола вбив понад 1,000 осіб

КІНШАСА, Конго. — Понад 1,000 осіб померло від спалаху вірусу Ебола в східному Конго від серпня 2018 року, повідомило Міністерство здоров'я 3 травня. Вороже ставлення населення до медичних працівників утруднює ситуацію. („Associated Press”)

ЗАГРОЗИ І НАДІЇ

Сигнали для нового президента

Володимир Василенко

За роки незалежності в Україні так і не було подолано численних розламів у тілі держави. Жоден український президент і жоден уряд не вели системної україноцентричної гуманітарної політики. Завдання нового президента, якщо він хоче бути успішним, — приділити цьому чільну увагу та провадити політику, усвідомлюючи, що Україна повинна виробити системні заходи протидії гібридній війні, яку веде Росія проти України.

При цьому варто мати на увазі, що йдеться не лише про збройну агресію. Гібридна війна ведеться за чотирма напрямками: мовно-культурним, інформаційно-пропагандистським, у сфері історичної пам'яті та конфесійним життям. Метою такої війни є знищення української ідентичності, а відповідно й української державності. Цьому можна протидіяти, лише чітко й потужно здійснюючи системну україноцентричну гуманітарну політику.

Це не український винахід. Кожна успішна європейська держава провадить націєцентричну внутрішню та зовнішню політику. І Україна, якщо хоче бути успішною, повинна також стояти на позиції пріоритетності національних інтересів в усіх сферах: гуманітарній, економічній тощо. Тому україноцентризм є нормою, порушення її призвело до втрат, яких Україна вже зазнала й ще може зазнати в майбутньому.

Ось десяток червоних ліній, які за жодних обставин не можна переходити, інакше виникне загроза державності України. Якщо навіть деякі з них будуть перейдені, це приведе до внутрішніх конфліктів, хаосу та знищення української держави. Йдеться про:

1. Неприпустимість відмови від європейського та євроатлантичного цивілізаційного вибору, від курсу на повноправне членство України в ЄС та НАТО.

2. Неприпустимість внесення правок до Конституції чи ухвалення законів, які означали б відмову від унітарного державного устрою України в будь-яких варіантах.

3. Неприпустимість запровадження національно-територіальної автономії.

4. Неприпустимість запровадження двопалатного парламенту чи федеративного устрою. Неприпустимість поділу України на кілька великих адміністративно-територіальних одиниць та обрання керівників таких одиниць всенародним голосуванням громадян, які проживають у їхніх межах.

5. Неприпустимість надання окремим регіонам України особливого статусу.

6. Неприпустимість скасування інституту президентства.

7. Неприпустимість обрання президента парламентом, а не всенародним голосуванням.

8. Неприпустимість запровадження парламентської форми правління.

9. Неприпустимість запровадження подвійного громадянства.

10. Неприпустимість будь-яких дій, що загрожують статусові української мови як єдиної державної. Скажімо, через надання російській або іншим мовам меншин державного чи ще якогось офіційного статусу.

Незалежною, демократичною, успішною державою може бути лише українська Україна. Потужним інструментом розбудови саме такої країни має стати українська мова. Подібно до того, як французькою була творена Франція, німецькою Німеччина, польською Польща, турецькою Туреччина тощо. Варто усвідомлювати, що Україна втратила саме ті регіони, де протягом тривалого часу зусиллями місцевих еліт за потуранням центральної влади культивувалося зневажливе ставлення до української мови, ще з радянських часів тривала русифікація та відбулося тотальне знищення всього українського.

Якщо не буде побудовано української України, тоді вона просто перетвориться на частину „русского міра”.

„Український тиждень”

Володимир Василенко – доктор юридичних наук, професор, Київ.

ВЕРСІЯ НЕ БЕЗ ПІДСТАВ

Путінові не вдається увіпхати окупований Донбас України

Дмитро Орешкін

Володимир Путін втрачає популярність. І перш за все не серед традиційних критиків, російських європейців. Він втрачає популярність серед так званої імперської громадськості. Вона живе в увязному світі і думає, що Сталін був великим і могутнім, а ось В. Путін до нього не дотягує. Якби був Йосип Віссаріонович, то в країні був би порядок, всі б нас поважали, а ми б ішли вперед широкими кроками. В. Путінові все частіше висують претензії, що він слабак. У тому числі в Донецькій та Луганській „народних республіках”. Там люди всерйоз очікували, що їх приєднають до Росії і почнеться відновлення Союзу до старих кордонів, за винятком Прибалтики. А нічого кращого, ніж Радянський Союз, придумати і уявити не можна.

Ось в таку теорію абсолютно щиро вірили на Донбасі.

Хоча В. Путінові цей Донбас з його провальною вугільною індустрією даром не потрібен. Він вважає за краще, щоб цей край знаходився в тілі України і дисбалансував її політичну ситуацію. Це досить очевидно, але людям на Донбасі здавалося протилежне.

А тепер, коли з'ясувалося, що п'ять років минули і немає ніякого приєднання, Союзу немає, і щастя теж немає, В. Путіна починають звинувачувати, що він їх обдурих. Але В. Путін нічого й не обіцяв! Він же не говорив про приєднання. Це вже додумали на Донбасі – так само, як додумали про велич Радянського Союзу. А тепер пред'являють претензії, що їх блакитна мрія не реалізувалася. Мовляв, В. Путін слабак і

боягуз, що не приєднав і т.д.

Після президентських виборів, В. Путін, зрозумівши, що впхати Україні цю болочку територію не можна, вимушено приймає досить хворобливе для себе рішення — роздати російські пашпорти. Донбас — розсадник кримінальних особистостей. Люди, які прожили там останні п'ять років, страждають посттравматичним синдромом. І роздаючи їм російські пашпорти, В. Путін отримує потенційну загрозу появи цілком бандитських структур вже на території Росії.

З іншого боку, це трохи піднімає його імідж в очах патріотичної громадськості. Все-таки подбав про народ. Також це серйозний електоральний потенціал. Якщо зараз в окупованій Росією районі Донбасу в цілому близько 3.5 млн. осіб, то велика частина — це виборці. Неможливо перевірити, скільки людей і за кого проголосують, але оскільки місцева влада від Кремля залежить цілком і повністю, то на 90 відс. намалюють те, що треба. На кону – 2 млн. голосів.

Плюс це ще й додаткові робочі руки, які будуть виїжджати на роботу в Росію вже як громадяни Російської Федерації. А ще Донбас — це чорна діра, куди вкидають і витрачають без сліду будь-які фінансові ресурси.

Так що кордон „народних республік” зміцнюється, стає по суті державним, але невизнаним з обох сторін. Те ж саме, що і Придністров'я. Затхла територія.

„Високий замок”

Дмитро Орешкін – російський політолог, опозиційний до путінського режиму, Москва.

ПІСЛЯВИБОРНА ПЕРСПЕКТИВА

Хоч коня, хоч шовмена...

Віталій Портников

Тріумфальна, без жодного перебільшення, перемога шовмена Володимира Зеленського на президентських виборах в Україні — це не просто перемога над чинним Президентом Петром Порошенком. Це ще і безумовна перемога над цілим політичним прошарком, над системою, яка після цієї перемоги буквально лежить у руїнах. А вже в першому колі В. Зеленському, окрім П. Порошенка, програли досвідчені, відомі усій країні політики, які ще за кілька місяців до висунення його кандидатури претендували на проходження до другого кола виборів. Що ж сталося?

Найпростіше пояснити такий феноменальний результат розчаруванням громадян у владі, втратою від бідності, війни та корупції, прагненням побачити нові обличчя у владі, що й будуть сьогодні робити багато спостерігачів.

Ще один важливий мотив, про який скажуть прихильники П. Порошенка — байдужість багатьох громадян до державних атрибутів, завдяки чому тріада „Армія. Мова. Віра“ не могла не програти простому пацанському „Ми їх зробимо!“.

Всі ці пояснення були б добрі, якби В. Зеленський перебував на політичній сцені України в гордій самоті у битві з державним драконом, і ми не хотіли б зрозуміти, які ще гравці, окрім новообраного президента, стають бенефіціарами державних руїн. Але для того, щоб зрозуміти та побачити це, доведеться повернутися у 2014 рік.

Тоді, на вершці протистояння протестного руху та Віктора Януковича, виявилось, що олігархи, які здавалися природними союзниками його режиму, не в захваті від тих кримінальних правил, які президент нав'язав державному організму. Дніпропетровська команда олігарха Ігоря Коломойського підтримала Майдан. Дмитро Фірташ та Сергій Львовичкін, який пішов у відставку з посту глави президентської адміністрації, на самому початку протестів, явно хотіли, щоб президент ослаб. Віктор Пінчук завжди був готовий до діалогу з опозицією, а Рінат Ахметов зберігав свій традиційний неутралітет, заснований на простому правилі — з ним завжди домовляється будь-яка українська влада.

Крах В. Януковича означав і крах всієї ство-

реної ним системи влади, інституцій, навіть самої держави. І вплив олігархів у цій новій народній стихії теж ослаб, але не надовго. Тому що перші ж дні російської агресії засвідчили: країну не можна відстояти без підтримки олігархічних кланів. Стало відбуватися те, що важко собі було уявити навіть в епоху В. Януковича, не те що після Майдану. І Коломойський став головою адміністрації Дніпропетровської області, а його соратник Ігор Палиця очолив Одеську область. Були спроби умовити Р. Ахметова очолити Донецьку область, на чолі якої в результаті опинився його давній партнер Сергій Тарута. Для того, щоб забезпечити собі успіх на виборах президента країни, П. Порошенко був змушений заручитися підтримкою Д. Фірташа та С. Львовичкіна на спеціальній зустрічі у Відні. Нова, постмайданна Україна з кримінальної республіки знову перетворилася на олігархічну державу.

Однак, і це важливо зрозуміти, як олігархічна держава Україна не розвивалася. Нова влада не стільки з власної волі, скільки під тиском західних кредиторів почала обмежувати олігархічний вплив. З усіх олігархів найбільше постраждав І. Коломойський, змушений покинути країну, втративши контроль над компанією „Укрнафта“ та „Приватбанком“.

Але не тільки він, а й Д. Фірташ з В. Пінчуком могли вважати, що П. Порошенко занадто переоцінює важливість президентської посади й даремно уявив себе рівнею справжнім господарям країни. Ну, а Р. Ахметов, як і раніше, зберігав свій звичний неутралітет. І ще — контроль над телевізійним голдингом.

Власне, ця четвірка повністю контролює телевізійний простір країни, що визначає уявлення більшості громадян про те, що відбувається. Новиною цієї виборчої кампанії стало те, що до цього, вже клясичного контролю додалося вміння працювати з новими технологіями, а значить, з новими поколіннями олігархічних підданих.

Сигнал, який олігархи послали цією виборчою кампанією всьому українському політикуму, простий: той, хто не хоче з ними домовлятися, не хоче їх почути, хто зазіхає на їхню власність, не може розраховувати на перемогу на виборах, а вони можуть ввести в президентський кабінет

(Закінчення на стор. 12)

ТОЧКА ЗОРУ

Що нам тепер робити?

Валерій Пекар

Політична боротьба ще не скінчилася, вона лише починається.

Перше. Маємо в цілому чесні і прозорі президентські вибори, і це відрізняє Україну від тих пострадянських країн, які все ще не здатні вийти з авторитарного минулого. Я не вірю в авторитаризм: на кожного Лі Куан Ю припадає кілька десятків Робертів Мугабе. Нечисленні гарні історії є вітриною авторитаризму, за якою ховаються кров і приниження мільйонів. „Демократія є найгіршою формою правління, за винятком всіх тих інших форм, які були випробувані у той чи інший час“, — сказав Вінстон Черчилль. Однак, демократія в наші часи випробовується на міцність і може бути знищена. Протистояти цьому здатні лише дві речі, і лише разом: громадянська освіта та ефективні інституції.

Що робити кожному з нас?

- Прийняти вибір українського народу, яким би він не був, яку незгоду б він у вас не викликав. Всі інші варіанти руйнівні, в першу чергу — для людської особистості.

- Заспокоїтися, незалежно від того, чи ваш кандидат переміг, чи програв. Життя не скінчилося. Навіть політична боротьба ще не скінчилася, вона лише починається.

- Вимкнути мову ненависти. Якщо ваш кандидат переміг, не танцюйте на кістках опонентів. Якщо ваш кандидат програв, не точіть ножи-

помсти.

- Пробачити все вашим друзям і рідним. Пробачити особисті напади, повторення чужої брехні, мову ненависти, знущання над здоровим глуздом та образи. Це було затьмарення. Пам'ятайте: переважна більшість ваших друзів мріє про те саме, що й ви, — про сильну країну, відкриту вільну економіку, верховенство права, мир без капітуляцій, ефективні, але не всевладні державні інституції. Просто у вас були різні погляди на те, хто це забезпечить. Дуже скоро ви дійдете згоди щодо того, що це забезпечити ви мусите самі разом. Тому, якщо ви не маєте розбіжностей щодо головного питання: де зразок для наслідування, на Сході чи на Заході? — подайте руку один одному. Вам ще багато доведеться працювати разом.

- Бути готовим контролювати кожен крок переможця з допомогою сильних громадських організацій. Він мусить знати: відтепер він під мікроскопом та у лещатах. Призначення одіозних фігур, неприйнятні політичні альянси та реверанси, дивні кроки в державно власність, відхід від уже здійснених реформ, сумнівні зовнішньополітичні ініціативи — за все це треба бити по руках, негайно і сильно. Хай привчається. Ніякої теплої ванни.

- Будувати ті дві речі, які здатні втримати демократичну державу, — громадянська освіта та ефективні інституції. Сильна громадян-

(Закінчення на стор. 12)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Демократи можуть судити президента

ВАШІНГТОН. — Суддя Вашингтонської округи Емет Салівен вирішив 30 квітня, що демократи в Конгресі мають право продовжувати свій позов проти Президента Дональда Трампа, якому вони закидають, що його приватні бізнесові трансакції порушують конституційну заборону отримання дарунків чи заробітку від чужоземних урядів. Приблизно 200 демократів надіються, що цей позов дасть їм доступ до фінансових деталей президента. Адвокати Д. Трампа аргументували, що він не має безпосереднього заробітку від своїх трансакцій. Але у своєму 48-сторінковому рішенні Е. Салівен, котрий був призначений на посаду Президентом Білом Клінтоном, відкинув цю вузьку інтерпретацію закону. („The Washington Post“)

■ Вшановано студентку після виключення

ТАСКАЛУСА, Алябама. — 89-літня Автерін Лусі Фостер, перша афроамериканка, яка ходила до Алябамського університету, отримала почесний докторат 3 травня під час градаційних церемоній. Вона вперше була прийнята до цього університету в 1952 році після закінчення коледжу зі ступенем бакалавра з англійської мови, але її прийняття було скасовано, коли школа довідалася, що вона афроамериканка. У 1956 році вона таки вступила до університету, але після трьох днів протестів білих студентів і погроз її життю школа виключила її. Тепер її привітали, стоячи, оплесками. („Associated Press“)

■ Пентагон поважно ставиться до НЛО

ВАШІНГТОН. — Пентагон поважно ставиться до феномену невіданих літаючих об'єктів (НЛО). Представник Військово-Морських Сил (ВМС) США Джозеф Градішер сказав 24 квітня, що ВМС встановили процедури для пілотів, щоб вони могли задокументувати випадки „невияснених повітряних феноменів“. Він додав, що від 2014 року такі випадки „трапляються регулярно“. Крис Мелон, колишній заступник Секретаря оборони для розвідки і член Сенатського розвідувального комітету, розповів, що часто пілоти не хотіли звітувати про такі загадкові інциденти з НЛО (UFO), бо боялися негативного впливу на свої кар'єри. У 2017 році Пентагон підтвердив існування Програми ідентифікації завансованої аерокосмічної загрози (ААТІР), на яку видано 22 млн. дол., хоч фінансування програми було суспендоване в 2012 році. Дж. Градішер, який є заступником шефа морських операцій для інформаційних бойових дій, сказав 1 травня, що ВМС не будуть оприлюднювати інформації про НЛО з різних причин. („The Washington Post“)

■ Заарештовано колишнього перекладача

ВАШІНГТОН. — Колишній перекладач для Федерального Бюро Розслідувань (FBI) Абдірізак Вегелі був заарештований 4 травня на летовищі Далес у Вірджинії, повідомило ФБР 6 травня. 66-літньому А. Вегелі закидають, що він говорив неправду під час федерального розслідування. У 2012-2015 роках він працював за контрактом як перекладач для ФБР у справах контртероризму. Його звинувачують, що він не говорив правди ФБР про свої контакти з неназваною особою, котра у змові з іншою особою планувала теракти. Один з його синів, Юсуф, був засуджений в липні 2017 року до 10 років ув'язнення за незаконне володіння зброєю після того, як він признався, що хотів стати членом екстремістської Ісламської Держави. („Reuters“)

■ Посадник Балтимору зрезигнувала

БАЛТИМОР. — Демократичний посадник Балтимору Кетерін Пюг зрезигнувала 2 травня через скандал довкруги її книжок. У березні газета „Балтимор Сан“ описала, як К. Пюг, перебуваючи на Раді Директорів медичних систем Мерилендського університету (UMMS), домовилася, що UMMS закупить серію її дитячих книжок за 500 тис. дол. Губернатор стейти Лері Гоґен 1 квітня закликав її зрезигнувати і вона того дня відійшла на медичну відпустку. Її місце зайняв президент Миської ради Роберт Янг. („www.yahoo.com“)

П'ять років поступу

Національно свідомою частиною українського суспільства і все світове українство, зокрема наша громада тут, у Сполучених Штатах Америки, має велику надію, що після недавніх президентських виборів нова влада збереже дотеперішній напрям розвитку України, не зійде з проєвропейського цивілізаційного шляху, не втратить нічого з досягнутого за п'ятирічну каденцію Президента Петра Порошенка. Можливо, буде потрібно довшого часу для яснішого усвідомлення цього дуже важливого і дуже складного періоду української історії, але це усвідомлення мусить прийти, бо воно стане запорукою тягlosti усіх життєствердних процесів відродження України.

Згадаймо, що в перший же місяць своєї діяльності П. Порошенко підписав Угоду про Асоціацію з Європейським Союзом.

Тепер візьмімо в цілому економічну сферу, якій упродовж усіх років незалежності адресувалася найгостріша критика. Та вже 2016 рік закінчився зростом Внутрішнього валового продукту на 2.4 відс. У 2018 році приріст ВВП вже становив 3.3 відс.

Не стояв на місці такий істотний показник, як доходи населення. За даними Державної служби статистики, у 2013 році середній дохід на душу населення склав 26,719 грн. річно. У 2018-му цей показник зріс до 57,908 грн. У грудні 2013 року середня платня в Україні не сягала навіть 4,000 грн. місячно, у грудні 2018-го вона зросла до 10.5 тис. грн. За цей же відрізок часу середня пенсія збільшилася на 1,000 грн.

А ось що значив для працелюбних українців безвізовий режим з Європейським Союзом: за даними Світового банку, у 2018 році трудові мігранти переказали до України 14 млрд. дол. – це значно більше, ніж були закордонні інвестиції в українську економіку.

Російська збройна агресія на Донбасі мала дуже гальмівний вплив на українську економіку, а все ж обороноздатність країни посилювалася в десятки разів: якщо бюджет 2013 року передбачав на військові 18 млрд. грн, то в 2019 році він становив понад 100 млрд. грн. Кількість бойових формацій Збройних Сил зросла з 99 до 143. Водночас зріс рівень довіри суспільства до армії – з 21 відс. до 61 відс.

Зайве й підкреслювати це самоочевидне історичне досягнення України за президентства П. Порошенка: Вселенський Православний Патріархат визнав Українську Православну Церкву і надав їй Томос про автокефалію.

Варто згадати й заініційовані Президентом П. Порошенком і ухвалені Верховною Радою зміни до законодавства, котрі відкрили нові можливості для української мови в радіо і телебаченні, а також заборону російських телеканалів в Україні.

Навіть у найбільшочисному питанні щодо корупції сталися помітні позитивні зрушення, були створені спеціальні антикорупційні органи, і вже можна говорити про певні результати. Якщо 2013 року в міжнародному індексі сприйняття корупції від „Transparency International“ Україна посідала аж 144 місце, то за п'ять років держава перейшла на 120 місце.

Мине ще трохи часу – і ми довідаємося багато такого, про що раніше не можна було говорити вголос і що кидає добре світло на ці останні п'ять років і на постать Президента П. Порошенка.

ІСТОРІЯ

Друте життя козацької церкви

Галина Компанієць

„На крутому високому схилі, на окремій садибі, розміщена Свято-Троїцька церква. Звідси відкривається дуже мальовничий краєвид. Унизу, на низинному березі, розмістилося як на долоні старе місто, що омивається тихими водами сивого Дніпра. Увечорі важко розрізнити труби низьких будівель від труб пароходів, що проходять. Таке враження, ніби нижнє місто пливе“.

Уявіть собі, що ці рядки про Свято-Троїцький храм у Черкасах написав 1950 року не письменник чи романіст, а тодішній уповноважений Ради у справах Руської Православної церкви при Раді міністрів СРСР у Київській області Петро Фролов – відомий як переслідувач православ'я, що знищив на тодішній Київщині ледь не половину храмів. Його запросила до Черкас міська влада, якій спало на думку влаштувати в Троїцькій Церкві спортивний клуб. Але навіть радянський чиновник, вражений красою і святістю храму та намоленого місця, змінив рішення і не дозволив тоді закрити церкву.

Історія храму починається у XVII ст. Тоді Черкаси перебували під владою польсько-литовського князівства, і все ж значна частина людей була православною. Відтак з дозволу тодішнього магістрату було закладено храм на честь Святої Трійці.

Перша будівля храму з'явилася 1671 року в нижній частині міста. Козацький дерев'яний храм з високими гострокінцевими банями на взірєць мінаретів і стрільчастими

вікнами освятив тодішній Митрополит Київський Йосип Нелюбович-Тукальський. 1745 року на цьому місці побудували новий, також дерев'яний храм у найкращих традиціях українського бароко. З часом колишні козацькі Черкаси перетворювалися на звичайне повітове містечко. Свято-Троїцька церква стала занепадати. Стару будівлю знесли 1862 року, а на високому крутосхилі колишнього Замчища почали зводити кам'яний храм. Вже через два роки Митрополит Київський Арсеній Москвін освятив новобудову з білими стінами, зеленими маківками церковних бань, гострою шагровою главою, збудовану в найкращих традиціях тодішньої архітектури. Високі, заокруглені згори вікна були закриті мозаїчним кольоровим склом. На вході до храму – різьблені з дерева, інкрустовані залізом, двері. Подвір'я було обнесене різьбленою, завжди чисто вибіленою огорожею.

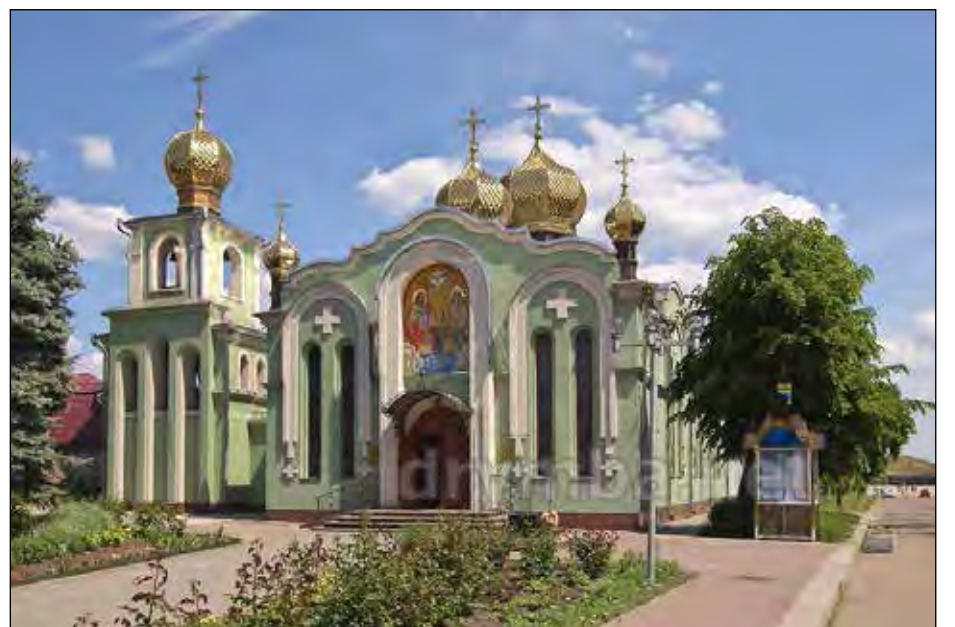
Поступово парафія стала найбільшою в Черкасах. Вона мала власну церковно-приходську школу. 1885 року парафіян у церкві було 2,200 осіб. Саме у цьому храмі 1916 року хрестив свою дочку Оленку святий-хірург Лука, Архієпископ Кримський, знаний у світі як професор хірургії Валентин Войно-Ясенецький, який на той час працював земським лікарем у селі Деньги за Дніпром. У Черкасах поховані батьки святиителя і сестра Ольга.

Більшовицький переворот 1917 року змінив долю храмів. На той час

(Закінчення на стор. 16)

Свято-Троїцький храм на старовинній листівці.

Сучасна будівля Свято-Троїцького собору.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не киче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Новому президентові треба допомагати У Празі засновано літературний часопис

Кажуть, у нашому народі, що коли є два українці, то є дві або навіть три політичні партії. Мабуть, це так само у кожному народі. Отаманом хоче бути кожий і не тільки у свої хаті. От і у президентських перегонах в Україні брало участь спершу 44 кандидати у президенти. Від чого походить таке явище? Найбільш яскравий показник – це вважати себе розумнішим за всіх інших. Люди звикли поверхово читати та вчитися у телевізійній мережі та інтернеті, а тому часто себе переоцінюють, а своїх ближніх знецінюють. Примітивізм породжує амбіцію, всезнайство і отаманщину.

Кожна людина має вади гордості, впертості і власної переоцінки. Я свідомий, що маю теж ці вади, хоча навчився за роки громадської праці себе контролювати і вислуховувати думки інших, а головне – постійно учитися. Коли почалися президентські перегони в Україні, я спершу навіть не розумів вагу кандидатури і був повністю проти актора-коміка, котрий розмовляв переважно російською мовою. Однак протягом двох місяців я зацікавився Володимиром Зеленським, тому що велика частина виборців України, котрі багато більше чутливі, бо живуть там і більше поінформовані, ніж я, його підтримувала з різних причин, особливо з причини своєї опозиції до Петра Порошенка.

Я також мав претензії до П. Порошенка. Студіюючи спершу тільки його програму, яку є уважав дуже неповною, і виступи у сам день виборів другого туру, я був схильним до його перемоги. Проаналізувавши негативи В. Зеленського, про які мені говорили інші, але не могли підсилити доказами, я дійшов думки, що важко буде Україні пережити ще п'ять років П. Порошенка, Тим більше що йому вже більше не залежало на

довір'ї народу, бо він не зміг би більше кандидувати. Щойно тоді можна було б йому вільно займатися різними бізнесами.

Але основним переконливим аргументом для мене стало те, що рекордно велика більшість населення України підтримувала нову особу. Натомість більшість діаспори хворіла на почуття власної важливості і розумності, тому не знайшла способу обмежити свою зухвалість та бодай прислухатись до думки людей в Україні. Деякі негарними словами обзивали населення України, а зокрема молодь. Були розмови, що ми мусимо вплинути на той бідний незрячий народ, бо українці з діаспори проживають у демократичних країнах, мають більший досвід і повинні вчити демократичних засад своїх братів. Це говорили люди, які обрали Президентом США Дональда Трампа, який щодо освіти має бакалавр з нерухомості, не включає у свої рішення вивчення справи, нічого не читає, а мораль у нього зовсім відсутня.

Але сьогодні треба говорити про В. Зеленського. Знаю про нього замало, бо його програма досить обмежена. Маю надію, що він любить Україну і її народ, бо там живе і працює разом з тим народом. Тому вважаю вибір нового президента новою нагодою для молоді держави.

Треба не тільки дивитися, що стається, але працювати з новим президентом України, допомагати і радити конкретно, конструктивно і критично. Свої особисті мудрощі і жалі для декого треба навчитися контролювати та погодитися з волею більшості і може навіть признати, що „я міг помилитися“.

Аскольд С. Лозинський,
Нью-Йорк

Вперше в історії української діаспори в Чехії (а саме „четвертої хвилі“ української еміграції в Чехію після 1991 року) вийшло друком перше число чесько-українського літературного часопису „Мандрівник“.

В Чеській Республіці досі були два друковані часописи – „Пороги“ (заснований в 1992 році), видавцем якого є „Українська ініціатива в Чеській Республіці“ і „Український журнал“ (заснований в 2005 році), видавцем якого є громадська організація „Рута“. Але ці часописи є культурно-політичними і повноцінно не передають чесько-українські літературні взаємини. Тож із виходом часопису „Мандрівник“ цю обставину вдалося належним чином направити.

В першому числі часопису надруковані вірші поетів в українській і чеській мовах, які тісно пов'язані з літературним життям української діаспори в Чехії: вірші Надії Гаврилюк із Києва, Юлії Драгун із Закарпаття, більшість з яких присвячені полеглим і воюючим в сучасній російсько-українській війні українським солдатам. Також надруковані вірші та рецензії письменників української діаспори в США, зокрема Івана Овечка та Левка Хмельковського.

Є багато рецензій на книги сучасних українських письменників Чехії і статтей про

презентації їхніх книг, а також статті про книговидання українських книг і поштівок в Чехії (єдиною українською громадською організацією в Чехії, яка з 2014 року професійно займається книговиданням українських літературно-художніх та науково-популярних книг і поштівок є Товариство „Опір Західної України“ в Празі. Часопис розповів про діяльність приватної бібліотеки Олега Павліва ім. Григорія Сковороди, яку в народі негласно називають „Першою українською бібліотекою в Чехії“, з нагоди її 15-річчя.

Окрема стаття присвячена виданій (вперше в історії України) Товариством „Опір Західної України“ в Празі у співпраці з Чеською поштою поштівці, присвяченій 120-ій річниці від дня народження борця і мученика за вільну Україну, адвоката Степана Бандери д-ра Володимира Горбового.

Читачі „Свободи“ можуть публікувати свої твори в літературному часописі або жертвувати на його, тому що „Мандрівник“ видається за гроші українців в Чехії і не має жодної підтримки від українського та чеського урядів. Пишіть: mandrivnyk@seznam.cz

Олег Павлів,
головний редактор часопису „Мандрівник“,
Прага

Пожертви на Пресовий Фонд Свободи. Проєкт різдвяних карток УНСоюзу за 2018-2019

NAME	LOCATION	\$
Goy, Ira		1,000
Shklar, Eugene	Jacksonville, FL	1,000
Chomiak, Theodora	New York, NY	220
Sarachman, Chrystyna	Philadelphia, PA	200
Walchuk Family	Annandale, NJ	150
Weseley, Orest	Stockton, CA	150
Cikalo, George	West Orange, NJ	120
Nachesty Family	Northampton, PA	105
Baltarowich, Lydia	Warren, MI	100
Hayda, Borys	Rutherford, NJ	100
Holowaty, Ariadna	Geneva, IL	100
Hrycyk, Hania & Orest	Syracuse, NY	100
Jakubowycz Family	Brecksville, OH	100
Kent, Robert	Riverhead, NY	100
Kobziar, Tamara	Venice, FL	100
Kowalysko, Michael	Gaithersburg, MD	100
Leshko, Family	Northampton, MA	100
Martiuk, Marijka	Ramsey, NJ	100
Onifreiczuk, Boris	Watchung, NJ	100
Plaskon, Justyn	Linden, NJ	100
Polowczak, Walter	Naperville, IL	100
Sluzar, Natalie	North Port, FL	100
Werchniak, Andrew	Hampton, NH	100
Wronskij, Wolodymyr	Greenlawn, NY	100
Clebowicz, Walter	Kensington, CT	90
Dykyj, Daria	Forest Hills, NY	75
Bonacorsa, Christine	Belleville, NJ	70
Hordynsky, Jaroslawa	Springfield, NJ	70
Kraynyk, Bohdan	Kenmore, NY	70
Kuchta, Family	Houston, TX	70
Popovych, Orest	Howell, NJ	70
Prytula-Kuzmowych, Christina	Great Falls, VA	70
McGrath, Michael	Franklin Square, NY	60
Andrushkiw, Vera	Troy, MI	50
Bodnarczuk, Family	Middletown, PA	50
Cherney Family	Portland, OR	50
Cienki, John	Miami Beach, FL	50
Gamota Family	San Jose, CA	50
Holowinsky Chen, Mary	Belle Mead, NJ	50
Hron Family	Osprey, FL	50
Hruszkewycz, Christine	Derwood, MD	50

Jarosewich, Irene	Passaic, NJ	50
Kebalo Family	Briarwood, NY	50
Kushnir, Andrei	Bethesda, MD	50
Melnyczuk, Askold	Medford, MA	50
Sawchyn Doll, Irene	Morristown, NJ	50
Stawnychy Family	Kinnelon, NJ	50
Terkun, Walter	Chantilly, VA	50
Skalsky, Zdanna	Montgomery Village, MD	40
Sos, Lydia	The Woodlands, TX	35
Berestiansky Family	Chicago, IL	30
Drobny, Daria	Dearborn, MI	30
Lutwiniak, Patricia	Sunrise, FL	30
Breslawec, Katia	Tonka Bay, MN	25
Diaczuk, Zenko	Boonton, NJ	25
Kulish Mary Ann	Bayonne, NJ	25
Lykthey, Kristine	Utica, NY	25
Mazuryk Family	Danville, CA	25
Myskiw, Peter	Phoenix, AZ	25
Pidwerbetsky, Alex	Schenectady, NY	25
Rac, Karola	Glenside, PA	25
Rasiak Family	Leesburg, VA	25
Wolosenko, Jarema	Brookline, MA	25
Awramtchuk-Klim, Iya	West Lafayette, IN	20
Bratach, Marlene	Somerset, NJ	20
Bubniak Family	Monroe, NY	20
Bybel Family	Yonkers, NY	20
Celewycz, Joan	Morton Grove, IL	20
Chuchara Family	Arnold, MD	20
Clem, Zvenyslava	Jacksonville, FL	20
Demidowich Family	Livingston, NJ	20
Dragan, Myrosia	Dobbs Ferry, NY	20
Fedorko, James	Rutherford, NJ	20
Futey Family	Annapolis, MD	20
Hadzewycz Family	Morristown, NJ	20
Hnatiuk Family	Warren, MI	20
Holian, Michael	Elmwood Park, IL	20
Howansky, Mark	Green Brook, NJ	20
Karpenko Family	Des Plaines, IL	20
Kilar Family	N Ft. Myers, FL	20
Klufas, Zorianna	Highland Park, NJ	20
Kornylo, Wasyl	Rochester, NY	20
Kotsopoy Family	Trenton, NJ	20

Kozak, Natalia	Springfield, IL	20
Kropelnyckij Family	Warren, MI	20
Kulas Family	La Grange, IL	20
Makar Family	Shoreham, NY	20
Mychalczak, Mykola	Manlius, NY	20
Nesterczuk Family	Vienna, VA	20
Pawlyk, Luba	Monroe, NY	20
Petrina, Bohdan	Yonkers, NY	20
Piaseckyj, Oksana	Sunny Isles Beach, FL	20
Pokinsky, Daria	E Elmhurst, NY	20
Prokopovych, Irynej	Calabasas, CA	20
Puzyk Family	Osprey, FL	20
Rub, George	Belleville, MI	20
Serafyn Family	Warren, MI	20
Shust, Ihor	Rydal, PA	20
Smith, Christine	Harrisburg, PA	20
Swiatkiwsky, Stephan	Wheatfield, NY	20
Swyrydenko, Walter	Cleveland, OH	20
Tarasiuk, George	Newtown, PA	20
Woskob, George	State College, PA	20
Yemetz, George	Burbank, CA	20
Andrushkiw, Pavlo	Whitehouse Station, NJ	10
Bohdan Family	Cranford, NJ	10
Gudz, Myron	Hartford, CT	10
Lykthey, Jerry	Whitesboro, NY	10
Lysak, Lydia	Newnan, GA	10
Motyl, Mary	Sunnyside, NY	10
Mykolayevych, Yuri	Hicksville, NY	10
O'Hara Family	Astoria, NY	10
Obuszcak, Vera	Philadelphia, PA	10
Olynyk, Stephen	Washington, DC	10
Pawluk, Borys	Lansdale, PA	10
Romanushyn Family	Arvada, CO	10
Serba, Eugene	Willmington, DE	10
Skirka, Nicholas	Yonkers, NY	10
Skyba, Andriy	Harwood Hts., IL	10
Slysh, Roman	Raleigh, NC	10
Sochan, Ihor	Woodcliff Lake, NJ	10
Swanson, Family	Palo Alto, CA	10
Trojan, Nadia	Watertown, CT	10
Goras, Stephan	Jersey City, NJ	3
TOTAL:	\$7,368	

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пластове літо буде повне подій

Наталія Білаш

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – Кожний пластун очікує літню пору, котра дає нагоду поїхати на пластові табори і провести час із своїми товаришами з інших станиць. Цього літа плянується багато можливостей на табори і вишколи в Америці.

Пластове літо почнеться вишколами. 22 червня-3 липня відбудеться „Лісова школа“ у Гантерських горах і лісах штату Нью-Йорк для тих, котрі зацікавлені бути юнацькими впорядниками на таборі. Вишкіл Новацьких Впорядників для тих, котрі хочуть провадити новацтвом на таборах і по станицях відбудеться 23 червня-2 липня на оселі „Новий Сокіл“.

Крайовий вишкільний табір для юнаків і юначок, котрі закінчили другу пробу і мають рекомендацію зв'язкового складати проекти з практичного пластування до третьої проби відбудеться 28 липня-3 серпня на оселі „Вовча Тропа“.

Виховно-вишкільні тритижневі пластові табори відбудуться в 6-27 липня на пластових оселях „Вовча Тропа“ в Іст Четгемі, Нью-Йорк, „Новий Сокіл“ в Норт-Колінсі, Нью-Йорк, і „Писаний Камінь“ у Мидлфілді, Огайо. В додатку на оселі „Вовча Тропа“ 6-21 липня відбудеться Табір старшого юнацтва (так званий Ю2) у віці 16-18 років. Станиця Сіетл організує двотижневий табір для новацтва і юнацтва на оселі Кемп Шепард у штаті Вашингтон 4-17 серпня.

Для тих пластунів, котрі хочуть продовжити своє пластове літо, заплановані додаткові спец-табори. Кінний табір під проводом куреня „Спартанки“ відбудеться 23-29 червня в штаті Нью-Джерсі. Табір роверистів відбудеться 23 липня-4 серпня в Пітсбургу, Пенсильванія. Морський табір під проводом куреня „Чорноморці“ відбудеться 3-10 серпня в Секстоні, Пенсильванія.

Про пластові літні табори можна довідатися на пластовій мережі: www.plastusa.org.

Учасники табору юнаків на оселі „Вовча Тропа“. (Фото: Стефан Войціцький)

Перегони на каяках у таборі на оселі „Новий Сокіл“. (Фото: Тиміш Ганкевич)

У таборі на оселі „Вовча Тропа“. (Фото: Александра Ніришел)

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує на доповідь

Софії Рябчук

(Київ, Україна)

**„Чому музеї важливі для освіти
завтрашнього дня“**

Софія Рябчук - музейний педагог, досліджує культурний розвиток дитини, креативне мислення, музейну освіту. Співзасновниця музейного освітнього кластеру на дитячих фестивалях у Києві і Львові. Перекладачка. Зараз вивчає у музеях США, як ефективно працювати з дітьми, підлітками, вчителями і батьками завдяки стипендії Fulbright Research and Development Program при Lemelson Center for the Study of Invention and Innovation (Smithsonian Institution) у Вашингтоні.

**В суботу, 18 травня 2019 року,
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Провели конкурс деклямації

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 1 травня в Академії св. Василя Великого відбувся конкурс деклямації на честь видатного українського письменника, поета, громадського діяча Івана Франка (1856-1916). Поетичні змагання, у яких взяли участь сім учениць, організував Центр студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого, що діє при Релігійному Товаристві Українців Католиків „Свята Софія“ США (ТСС-А).

Жюрі у складі Голови ТСС-А Ірини Іванкович та заступниці директора Академії Олександри Пенкальської оцінювали учасниць за наступними критеріями: плавність

деклямації, чіткість вимови, інтонація, артистичність виконання, драматизм деклямації, постава. У конкурсі перемогли: перше місце – Анастасія Блощинська, друге місце – Емілі Соарес, третє місце – Єлизавета Городенчук.

Під час нагородження члени журі відзначили високий рівень підготовки учасниць, яких було нагороджено грамотами та нагородами. Головний спонзор події – Центр студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого – подбав про нагороди для переможців.

Товариство
„Свята Софія“ США

Організатори та учасниці конкурсу. (Фото: Центр студій спадщини)

ТРИБУНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакт з історії, 1998

На фотографії: присяження членів Головного Уряду Українського Народного Союзу обраних на 34-ій Конвенції УНСоюзу, яка відбулася в Торонті 15-19 травня 1998 року. Обрані були: Предсідник Уляна Дячук, Перший заступник предсідника Стефко Куропась, Другий заступник предсідника Аня Дидик Петренко, Секретар Марта Лиско, Касир Стефан Качарай, Директор на Канаду о. Мирон Стасів; Контролери Василь Пастушок, Степан Гавриш, Олександр Серафін, Ярослав Завійський, Мирон Грох; Радні Тарас Шмагала, мол., Алік Худолій, Текля Мороз, Галина Колесса, Микола Дяківський, Володимир Корчинський, Василь Шеремета, Василь Лучків, Стефа Гаврилюк, Андрій Воробець, Євген Осціславський, Варка Бачинська, Андрій Скиба, Олександр Качковський. Присягу перевів 97-літній почесний член Головного Уряду Степан Куропась, колишній заступник головного предсідника, син якого, Мирон, займав цей пост, а внук якого, Стефко, був обраний першим заступником предсідника на 34-ій Конвенції. Це була перша конвенція УНСоюзу, яка відбулася в Канаді, де перший відділ, Братство св. Михайла, був заснований у 1916 році. (Фото: Ярослав Кулинич).

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: unainc.org/una/the-una-is-125-years-old/.

LONG TERM ANNUITIES

*FIRST YEAR RATE
ALL ANNUITY RATES
SUBJECT TO CHANGE
NOT AVAILABLE
IN ALL STATES

4.00%*
9 YEAR

3.75%*
7 YEAR

3.25%*
5 YEAR

CALL US TODAY!
888-538-2833

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG

INSURING OUR COMMUNITY
125
YEARS

У Посольстві України в США був благодійний концерт

ВАШІНГТОН. – 4 травня у Посольстві України в США відбувся благодійний концерт українського скрипаля Олександра Божика та авкціон. За фонди, зібрані з концерту та авкціону, будуть придбані протези для трьох військових, решта буде передана на підтримку реабілітаційного центру для паралізованих „Next Step Ukraine“ в Україні.

Перед концертом Посол України в США Валерій Чалий звернувся до присутніх з подякою за увагу до благодійних заходів посольства та

українсько-американських добровольчих організацій, які надають можливість допомагати українським воюючим та ветеранам.

Посол В. Чалий та президент Фонду „Revived Soldiers Ukraine“ Ірина Вашук також привітали та подякували за участь у заході Максимові Шкабюкові, українському військовому, який тепер проходить реабілітацію в США після отриманих важких травм під час бойових дій на Донбасі.

„Укрінформ“

Учасники концерту в Посольстві України в США. (Фото: Посольство України в США)

Ваша пожертва допоможе

UKRAINE GLOBAL SCHOLARS

підтримати більше студентів з України!

З 2015 року благодійний фонд Ukraine Global Scholars, зі статусом 501(c)3, допоміг 47 українським школярам здобути повні стипендії сумою в понад \$14 млн. на навчання у найкращих школах-пансіонах та коледжах США. Всі наші студенти – із малозабезпечених українських сімей. Більшість із них – із маленьких міст та сел. Вони зобов'язуються повернутися в Україну щонайменше на 5 років.

UKRAINE GLOBAL SCHOLARS

Для того, щоб підтримати UGS, будь ласка, відвідайте наш сайт www.ukraineglobalscholars.org або зв'яжіться з Юлією Лемеш, Президентом фонду, за і-мейлом jlemesh@ukraineglobalscholars.org

Відзначили Провідну...

(Закінчення зі стор. 1)

душ Патріярха Мстислава, Митрополита Іоанна, Митрополита Константина, Митрополита Андрея і всіх спочилих, а також жертв Голодомору в Україні, Чорнобильської катастрофи, полеглих на Майдані і на сході України.

У Панахиді брали участь Українські Американські Ветерани, які поклали вінок до пам'ятника своїм бойовим побратимам.

Два дні в Українському Культурному Центрі тривали виставки і продаж народних виробів, книг та

музичних записів, страв української кухні.

Можливості Українського Народного Союзу представили Марія Дрич, Оксана Станько, Майкл і Ненсі Богдани. Вони привезли на ярмарок також свіжі числа газет „Свобода“ і „Український Тижневик“.

Великий вибір книг, предметів церковного ужитку від імені Консисторії УПЦ США пропонувала гостям Олена Шак. Василь і Людмила Брині з дочкою Софією привезли з Клівленду колекцію вишиванок, виготовлених в Україні. З Клівленду приїхав також Степан Мамус, який привіз різні вироби з українською символікою. Канаду

Українські Американські Ветерани поклали вінок до пам'ятника своїм бойовим побратимам.

Біля столу Українського Народного Союзу гості свята Марія Мотиль і Джозеф Ларей, а також експерти забезпечення Оксана Станько (в центрі) і Марія Дрич.

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
 ☎ 631-764-5388
 631-727-2880
 ✉ Ukrsistersag@gmail.com

представляв Андрій Вітер з добірною записів української музики та пісень.

Сестри Тамара Ганенко і Леся Довбенко та Андрій Грицак пропонували гостям картини з українського життя. Для дітей були влаштовані різні ігри та розваги.

Кожен ярмарок пов'язаний з частуванням українськими стравами. Цього разу великий вибір приготували Сестрицтво св. Покрови (голова паніматка Леся Сівко) і Школа українознавства (директор Ярослава Данищук) при Українській православної церкві св. Андрія Первозваного. Від школи пропонували солодощі Надія Білічак, Аліна Паньків, Оксана Бекета, Уляна Григораш, Іра Кореньовська, Світлана Бринич, Леся Резнік, Ірина Рашкевич і Ростислав Костецький, а смаженину під керівництвом Романа Борси готували Микола Табака, Андрій Резнік, Ірина Кизишин, Тетяна Глуха, Оксана Горська, Аліна Годовська, Назарій Ярема, Юрій Вовк, Володимир Лиманський. До солодкого столу від Сестрицтва запрошували Рома Волочій, Наталія Гладіш і Маргарита Варіанка.

УНСоюз СВЯТКУЄ
125
РОКІВ

„ШУМКА”
УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ

АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТОК ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

ВАСИЛЬ ПОПАДІЮК

СУБОТА, 2 ЛИСТОПАДА 2019

**DOLAN PERFORMANCE HALL
THE COLLEGE OF ST. ELIZABETH
2 CONVENT ROAD, MORRISTOWN, NJ 07960**

***** ADDITIONAL INFORMATION TO FOLLOW *****

Каміль Сукаєв пікетує ООН.

„Вільний Ідель-Урал“ пікетував ООН

НЮ-ЙОРК. – 22 квітня-3 травня у штаб-квартирі ООН відбувалася 18-та сесія Постійного форуму з питань корінних народів. Делегати від Росії були ретельно відібрані у Кремлі й хвалили російську владу.

28 квітня представник організації „Вільний Ідель-Урал“ в США Каміль Сукаєв пікетував штаб-квартиру ООН з плякатом „Kremlin kills native nations!“ („Кремль знищує корінні народи!“).

Активіст стверджував, що делегати, яких прислала Москва, озвучують російську пропаганду, вибілюють чинний політичний режим. У той же час в Інгушетії відбуваються арешти активістів, чеченські біженці просять притулку в Туреччині, татарам забороняють провести в Казані вша-

нування поета Габдулі Тукая, а відомий башкирський діяч Айрат Дільмухаметов чекає за ґратами на новий суд.

Ситуація із дотриманням прав людини залишається критичною не лише в Криму, але й в Татарстані, Башкортостані, Чувашії, Марій Ел, Удмуртії, Мордовії та інших національних республіках.

„Вільний Ідель-Урал“ висловив надію, що учасникам форуму не забракне сміливості говорити про знищення корінних народів Москвою, про політику насильницької русифікації, про порушення прав людини в Росії, а не обговорювати цілими днями національні костюми і традиційні рибні промисли.

„Вільний Ідель-Урал“

Чи й справді...

(Закінчення зі стор. 2)

визькому етнолінгвістичному пляні. Ні. Акцентування на розширенні сфери вживання української мови в останні роки пов'язане передусім з намаганням влади надати можливість усім особам з паспортами України бути повноцінними громадянами української держави. Бо без вільного володіння державною мовою людина нездатна ані керуватися законами та підзаконними актами, ані брати інформацію з вітчизняних масмедіа (хоча серед них вистачає й російськомовних), ані працювати за багатьма спеціальностями.

Що ж стосується В. Зеленсько-го, то йому за місяць, що залишив-

ся до вступу на посаду, варто було б добре оволодіти літературною українською мовою, інакше-бо він апріорі стане найгіршим президентом в історії країни. Уявіть-но: глава держави не розуміє змісту текстів, які він виголошує з трибуни, та положень законів, які він підписує. Це – катастрофа. Це – не „реформатор“, а нікчема, якого апріорі ненавидітиме щонайменше третина (причому найбільш проєвропейська) населення держави. Є, звісно, „варіант Лукашенка“ – перевести життя України на російську мову. Проте це не вдалося навіть у часи Леоніда Брежнєва, Михайла Суслова та Володимира Щербицького.

Ще раз підкреслю: йдеться про літературну українську мову, а не про якийсь етнічний діалект, про

національну, а не етнічну визначеність. До речі, у деяких державах Західної Європи нині не вимагають володіння державною мовою для отримання дозволів на проживання і навіть громадянства. Як наслідок, певні етнічні чи расові гетто у цих державах – то вже не Європа ані за культурою, ані за рівнем злочинності.

Ну, а те, що у згаданій вище статті – ні слова про російську агресію й окупацію частини території України, гадаю, коментарів не потребує. Як і те, що її авторка (як і переважна більшість західних науковців) ігнорує причини чинного наразі „функціонального білінгвізму“. Це – колоніальний статус УРСР в СРСР з початку з 1930-их і до кінця 1980-их років та неокolonіальний тиск (не в остан-

ню чергу інформаційно-культурний) з боку Росії. Власне, чинна влада з усіма її корупційно-гендлярськими звичаями є майже клясичною компрадорською буржуазією постколоніальної держави – з тією відмінністю від країн Африки чи Азії, що має однаковий колір шкіри з представниками метрополії, яка нині щосили прагне відновити свій контроль над бунтівною Україною.

На жаль, ані в самій Україні, ані поза нею майже не використовується напрацьований „Postcolonial Studies“ теоретичний апарат, а даремно. Та це вже інша тема.

Газета „День“

Сергій Грабовський – український письменник, філософ, Київ.

Хоч коня...

(Закінчення зі стор. 5)

того, кого схочуть. Хоч коня, хоч шовмена. І я не сумніваюся, що цей сигнал уже почутий і засвоєний, а значить, новий парламент буде перебувати майже під тотальним олігархічним контролем.

Так що українську державу, яка намагалася з олігархічної вольниці стати справжньою державою, розгромив не відомий артист і не втомлені громадяни. Її розгромили саме ті, хто хоче, щоб держава залишалася всього лише інструментом їхнього привілейованого клубу мільярдів. І якщо після виборів президента та парламенту їх плян остаточно втілиться в життя, незабаром

Україну (як і сусідню Молдову) опозиціонери будуть називати „захопленою державою“ – що, втім, особливо впливу на систему ухвалення рішень мати не буде.

Перешкодити здійсненню цього пляну можуть новий президент і український народ. Новий президент – якщо він в ефорії своєї перемоги та народних очікувань перестане розуміти, чому повинен зважати на інтереси тих, кого роками веселив на концертах і вечірках. Але в такому випадку В. Зеленський має бути готовий до справжньої політичної війни на знищення, а ми не знаємо, чи готовий він, чи хоче він тримати удар. А український народ – якщо олігархи будуть схилити владу до домовленостей з Москвою,

які здадуться зрадою активній частині суспільства. Тоді Україна знову зануриться в повстання, яке підтримає та частина олігархічного клубу, яка вважатиме, що конкуренти отримали занадто багато влади та власності.

Це, до речі, ще одна, найочевидніша можливість перешкодити наступові олігархів на ослаблену державу. Мільярдери знаходять спільну мову, коли потрібно об'єднатися проти впливу державних структур, але не зберігають єдності після перемоги.

Вже через кілька тижнів олігархічні телеканали почнуть війну на знищення конкурентів господаря, близькі до олігархів політики почнуть боротися один з одним в етерах, Президентська адміні-

страція почне укомплектовуватися представниками протиборчих кланів, а журналісти-розслідувачі будуть виявляти в своїх електронних поштових скриньках нові „прослушки“, документи з офшорів та сенсаційні фотографії. Саме завдяки цій нездатності домовлятися перемога олігархів над державою покищо обертається не авторитаризмом, а специфічною українською демократією. Ну, а що буває з країною, коли держава та олігархи виявляються здатними дійти згоди, нагадувати не потрібно.

Радіо „Свобода“

Віталій Портников – український публіцист, політичний оглядач, Київ.

Що нам...

(Закінчення зі стор. 5)

ська відповідальність у поєднанні з необхідними знаннями – це єдине, що зменшує ризик зробити невдалий вибір в умовах демократії. А ефективні інституції допоможуть втримати державу, якщо невдалий вибір зроблено. У нас ще парламентські вибори попереду.

• Припинити вірити у диво. Країну будують не президенти, а ми з вами. Волонтерство, вступ на державну службу, розбудова демократичних політичних партій, контроль місцевої влади, об'єднання небайдужих заради спільних проєктів – існує бага-

то способів долучитися до процесу, але для цього доведеться вийти з Фейсбуку, взути гумові чоботи, вдягти рукавиці, взяти до рук лопати і граблі (інакше не навчитися на них не наступати).

Що тепер робити політичним суперникам, чий прізвиська були в бюлетені?

Головне завдання Петра Порошенка – стримати опонента і перемогти на парламентських виборах. Для цього доведеться не лише суттєво оновити команду (все одно частина її зараз перевзуться у зелені капці), а й тримати ініціативу. Це нескладно, бо він досвідченіший та має покищо більший парламентський ресурс. Варто використати цей час, щоб вирвати

ініціативу з рук опонента і провести через парламент ключові реформи, побудувавши на цьому історію „фенікс з попелу сильніший за супротивників“.

Головне завдання Володимира Зеленського – помінати парадигму. Досі час грав на нього, тепер гратиме проти нього. Його рейтинг буде зменшуватися з кожним днем, з кожним прийнятим рішенням: досі вдавалося тримати до купи несумісні соціальні групи, ухилившись від чітких позицій, але тепер це неможливо, і кожен крок когось розчаровуватиме. Рухатися далі без команди неможливо, доведеться її створювати, причому під тиском охочих „допомогти“ своїми людьми.

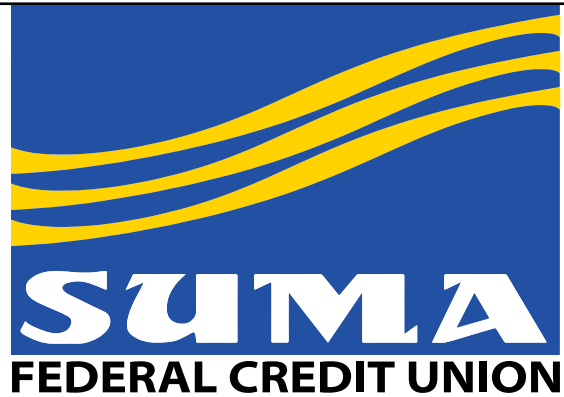
Незалежно від того, чи ваш кандидат виграв, чи програв, мусите визнати, що на цих виборах було багато доброго: відкритість і конкуренція, висока політична мобілізація громадян, використання новітніх технологій, повноцінна громадська безпека. Українська публічна політика перейшла на ступінь вище.

Не забувайте: з півночі холодним поглядом дивиться ворог, якому не потрібні дві, чотири чи 10 областей. Йому потрібен хаос на всій території. Не даймо йому шансів.

„Високий замок“

Валерій Пекар – громадський діяч, Київ.

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

В НОВИЙ РІК НА НОВОМУ АВТО!

90%
фінансування
для кваліфікованих
позичальників

 Like us on
Facebook

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

КРЕДИТ НА ВЖИВАНІ АВТА

НИЗЬКИЙ
ВІДСОТОК **3.25%** **APR*** ДО 48
МІСЯЦІВ

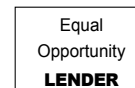
* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan. Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www.sumafcu.org or call the credit union for current rates.

** Percentage of financing is dependent on credit score. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFCU NMLS# 527694

Federally insured
by NCUA

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 3
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

Час для жартів...

(Закінчення зі стор. 1)

насправді є тільки два шляхи. Вступити у війну з системою і перемогти. Або домовитись з нею та грати за її правилами і – стати ще одним президентом-втікачем“.

„Народ хоче знати, коли припиняться будівельний хаос, тінювий гральний бізнес, незаконне вирубування лісів, видобування бурштину, і що буде з „Приватбанком“, – пише незалежний київський журналіст Олександр Мойсеєнко.

Добрі поради, і їхня слушність лежить на поверхні. От тільки чи прийме їх новообраний президент за свої? Отож мусить з'ясуватися, хто ж він у самому собі, якого світогляду і яких візій є носієм, чому надасть дальшої тягости у державній політиці, зокрема й особливо зовнішній, а від чого відступиться.

І тут постає питання усіх питань: як В. Зеленський поведе себе з Росією? Чи у свої 40 років він хоч раз зацікавився страшною, всуціль кривавою історією російської імперії, історією її великодержавного шовінізму, історією багатовікової московської наруги над десятками поневолених народів? Історією безперервного нищення України й українців? Чи знає В. Зеленський те, що знає непофальшована і незнищена народна пам'ять – про диявольський хист Росії брехати всьому світові у живі очі?

Чи прислухається В. Зеленський до поради Петра Порошенка не бігти стрімголов до Москви: „Якщо ти поїдеш на зустріч з В. Путіним, до тебе більше ніхто з тої коаліції світової, яку ми дбайливо створювали п'ять років, не приїде, ти її зруйнуєш. І залишиш Україну сам на сам з агресором. А потім тобі залишиться лише стати на коліна і визнати капітуляцію“.

Й ось перше державницько-світоглядне випробування для В. Зеленського, з якого він, на жаль, не вийшов з належною честю. 24 квітня Президент Росії Володимир Путін своїм указом спростив і полегшив отримання російського громадянства для мешканців окупованих Росією районів Луганської і Донецької областей, а при цьому пообіцяв, що таку можливість невдовзі можуть дістати всі без винятку українці. І що В. Зеленський на це? А от що: „Ми також будемо надавати українське громадянство представникам усіх народів, які страждають від авторитарних та корумпованих режимів. У першу чергу – росіянам, які сьогодні страждають чи не найбільше“. І тут же опинився у путінській пастці: так, так дуже добре, дуже правильно, бо в цей спосіб настане спільне громадянство росіян і українців.

Справді, більш ніж дивні потягнення В. Зеленського в російському напрямку. Це помічають і про це говорять не лише в Україні.

8 квітня газета „The Wall Street Journal“ розповіла про те, яке вра-

ження склалося від знайомства з В. Зеленським у відомого французького філософа і великого приятеля України Бернарда-Анрі Леві (під час Революції Гідності він проголосив зі сцени Майдану: „Сьогодні я також українець!“). Саме Б.-А. Леві посприяв зустрічі В. Зеленського з Президентом Е. Макроном. „У нього нема поглядів. Є очі, але нема поглядів“, – сказав про В. Зеленського філософ. Він дуже дивувався, що кандидата на президента України більше хвилювала російська молодь, ніж молодь власної країни. Ледве чи це випадковість, за цим може ховатися певна позиція.

Український соціолог-академік Євген Головаха робить висновок, що весь електорат В. Зеленського ділиться на три рівні частини. Перша – це виборці, налаштовані на дружбу з Росією, друга виступає за європейський зовнішній курс, а третя частина просто не хоче надмірної заполітизованості й заідеологізованості. А чого хоче, невідомо. Хто в ліс, хто по дрова.

Цікаво, до якої частини належить той молодіжний російськомовний прошарок, котрий, ще вибори не закінчилися, вже від імені В. Зеленського заповзявся тиснути на обласні та районні адміністрації: мовляв, відтепер буде так, як ми хочемо! Аж довелось В. Зеленському привселюдно відхрещуватися від цих „позасистемних активістів“.

Річ, звичайно, не в тім, якою мовою висловлюються поради для

недосвідченого В. Зеленського. Річ – у їхньому змісті. Серед порад російською мовою теж є дуже цінні. Скажімо, ця належить відомому московському публіцистові Ігореві Яковенкові: „Аби завдати удару в спину, потрібно, аби супротивник відвів погляд, відвернувся, зайнявся своїми справами. П'ять років тому, коли Україна відвернула свою увагу на Майдан, Путін окупував Крим і спробував окупувати весь південний схід України. Перше вдалося, друге не дуже. Чекав п'ять років. Дочекався моменту між виборами та інавгурацією. Коли Порошенко вже не повністю президент, а Зеленський ще не повністю президент. Путінові не потрібен в Україні жоден президент – ні Порошенко, ні Зеленський. Йому потрібно, аби держави Україна не було. Для цього йому потрібен хаос. Сьогодні Кремль і його обслуга чинять несамовиті спроби зробити з Зеленського президента хаосу. Указ про роздання паспортів жителям окупованих районів Донецької і Луганської областей – перший крок у цьому напрямі“.

Те, що чесні люди бачать з Москви, В. Зеленський не бачить з Києва?

Все ж не поспішаймо з осудом – багато про що нам скаже команда, котру новий президент обере для кермування Україною, те середовище, на яке він, абсолютно недосвідчений в політиці, змушений буде покладатися й очима котрого дивитиметься на доволішню реальність.

Україна, День пам'яті...

(Закінчення зі стор. 3)

вклад інших держав, армій, народів і національностей. Це абсолютно перекликається зі словами теперішнього кремлівського президента про те, що вони (росіяни) „і самі би перемогли“ в тій війні. Так Росія монополізувала Велику Перемогу, заодно створивши і поширивши ще один міт – про меншовартісність внеску усіх інших країн і народів в перемогу над нацизмом, у тому числі українців.

Але на календарі травень 2019. І завдяки багатьом відкритим архівним документам, оприлюдненим хронікам, опублікованим свідченням очевидців і науковим дослідженням ми володіємо незаперечними фактами непересічної ролі українців у перемозі антигітлерівської коаліції в Другій світовій війні.

Так, першими, хто кинув виклик нацистам і виступив проти них зі зброєю в руках, були українці Закарпатського регіону довоєнної Чехословаччини. У 1938 році, коли гітлерівська Німеччина анексувала Судетську область, українці, зосереджені в Карпатському регіоні країни, оголосили автономію і назвали утворену республіку Карпатською Україною. Це суперечило плянам Гітлера передати регіон своїм союзникам – угорцям, чия армія вторглася в Карпатську Україну в березні 1939 року, саме коли Німеччина окупувала решту чехословацької території. Тисячі українців автономної області, до яких приєдналися співвітчизники з українського населення Польщі, героїчно боролися з ворогом у складі військової організації „Карпатська Січ“.

В 1939 році 120 тис. українців воювали проти військ Вермахту у складі Польської Армії. Це були вихідці з Галичини і Волині. Впродовж усієї війни 80 тис. українців перебували на фронтах у складі

Збройних Сил США, 45 тис. – в Британському Королівському війську, 6,000 – у Збройних Силах Франції. Більшість із них були представниками української діаспори.

6 млн. українців воювали у складі Радянської Армії в 1941-1945 роках, з них – 200 генералів, сім командувачів арміями та фронтами.

Крім того, на всій території окупованої німцями України діяли радянські партизанські загони загальною чисельністю до 50 тис. людей. Але вони були не єдиною силою, що протистояла німцям: формування Української Повстанської Армії (УПА), які налічували до 100 тис. вояків, активно боролися проти нацистських окупантів, а згодом – з радянським укладом аж до кінця 1950-их років.

Українець Олексій Берест був одним із трьох радянських вояків, які підняли 30 квітня 1945 року червоний прапор над Райхстагом у Берліні. Але з огляду на тодішню „політикоректність“ українське ім'я викреслили з переможної історії, залишивши в ній імена росіянина Михайла Єгорова і грузина Мелітона Кантарії.

2 вересня 1945 року на борту американського лінкара „Місурі“ Акт про капітуляцію Японії від СРСР підписав генерал-лейтенант Кузьма Дерев'янка з Уманщини. Тобто, крапку у Другій світовій війні з радянського боку поставив українець.

Україна заплатила за перемогу надзвичайно високу ціну. Відповідно до публікації Національного інституту пам'яті України, присвяченої 70-тій річниці перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, втрати України склали від 8 млн. до 10 млн. людей, Польщі – 6 млн., народів колишньої Югославії – 1.1 млн., Франції – 550 тис., Великої Британії – 450 тис., США – 420 тис. людей. Кількість українських жертв можна порівняти із населенням таких сучасних європейських держав, як Австрія, Угорщина, Чехія. У світі є тільки дві країни, втрати народів

яких перевищують втрати українського народу у Другій світовій війні – Росія (14 млн.) та Китай (15 млн.).

Протягом війни лінія фронту двічі пройшла через усю Україну. Через Харків, друге за величиною місто країни, фронт пройшов чотири (!) рази. Територія між Карпатами і Доном тоді називали Кривавими Землями. Було вщент зруйновано 700 міст, десятки тисяч сіл, 2 млн. будинків; 10 млн. українців залишилися безхатками. Загалом, Україна втратила матеріальних цінностей на 285 млрд. рублів (100 млрд. дол.) за цінами 1941 року.

550 промислових підприємств, десятки наукових та освітніх установ, майно і худоба тисяч колгоспів і радгоспів, культурні осередки та історичні цінності були евакуйовані радянською владою в 1941 році з України на схід; разом з ними вивезли 3.5 млн. українців – кваліфікованих робітників, інженерів, науковців, творчої інтелігенції, які в тилу своєю працею та інтелектом розвивали військово-економічний потенціал СРСР.

На визнання величезного внеску у перемогу над нацизмом Україна стала однією із держав-засновниць Організації Об'єднаних Націй.

Незалежна Україна, особливо активно після 2004 року, почала послідовно реалізовувати свою власну, не просто відмінну, але часом діаметрально протилежну до російської, політику пам'яті. Засудження злочинів комуністичного минулого, відкриття архівів радянських спецслужб в Україні відбувалися практично одночасно з політикою реабілітації і активної мітізації радянського минулого в Росії. Історія стала ареною ідеологічної битви. Ось чому ідеологічна агресія є невід'ємною складовою частиною російської військової агресії в Україні сьогоднішніх днів.

9 квітня 2015 року Верховна Рада України прийняла Закон про декомунізацію, який сприяв введе-

ню в Україні європейської традиції відзначення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Тоді в українському урочистому календарі з'явився День пам'яті і примирення (8 травня) напередодні Дня Перемоги (9 травня), а новим символом став Червоний мак, як міжнародний пам'ятний знак про жертви усіх військових та цивільних збройних конфліктів.

У зв'язку з Днем пам'яті та примирення, який відзначається у світі з 2004 року, головним викликом для української державної і важливим викликом для світової політики є російська агресія в Україні, яка відбувається в символічному полі так званої Великої вітчизняної війни. Саме тепер особливо активізується російська пропаганда, підносячи на знамена риторику перемоги, нав'язуючи українському суспільству і світовій спільноті старі радянські пропагандистські кліше про „колябораціоністів“, „українських фашистів“, „бандерівців“, „карателів“ тощо. Росія продовжує використовувати радянську мову ненависти та нетерпіння, безжалісно нутрує старі рани, підігриває міжнаціональні протиріччя та підриває європейську та євроатлантичну єдність. Вона погрожує і брязкає зброєю під гаслом „Можемо повторити!“.

А ми, українці, відзначаючи День пам'яті та примирення і святкуючи День Перемоги, маємо з гордістю згадати героїчний вклад нашого народу у перемогу антигітлерівської коаліції в Другій світовій війні, висловити повагу всім борцям проти нацизму – учасникам визвольних змагань, вшанувати пам'ять загиблих воїнів, жертв воєнних злочинів, депортацій та злочинів проти людяності, скоєних у цій війні. Бо наше гасло – „Ніколи знову!“

Андрій Ординович, полковник, військовий аташе при Посольстві України в Сполучених Штатах Америки.

НОВИНИ НАУКИ

НТШ в Канаді скликало річні загальні збори

ТОРОНТО. – Річні загальні збори Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) в Канаді відбулися 5 квітня у Пластовому Домі ім. Гуцуляків. Присутніх було 25 осіб. Крім того, було три осередкові на телефонічному зв'язку: д-р Алла Недашківська в Едмонтоні, д-р Люба Жук в Монреалі та д-р Микола Біланюк в Оттаві. Одержано 22 уповноважених голоси від членів з цілої Канади.

Збори відкрила і всіх привітала голова д-р Дарія Даревич. Зборами провадив д-р Марко Стех, а протоколювала Оксана Кунанець. Після прийняття пропонованого порядку денного і протоколу звітувала Д. Даревич. Вона представила 10 присутніх членів дирекції і підсумувала працю дирекції та НТШ в Канаді за 2018 рік.

Головною діяльністю були наукові доповіді. Разом в Канаді 2018 року відбулося 27 доповідей: 13 в Торонто, сім в Едмонтоні, шість в Монреалі та одна в Оттаві. Найбільше доповідей (18) було на теми історії та сучасної України, сім з них були на тему Голодомору. Дві доповіді в Торонто відбулися спільно з „Holodomor Research and Education Consortium“, одна з Канадським Інститутом Українських Студій. На тему Канади було три доповіді, всі в Торонто. Виступали не тільки члени НТШ (10), але й науковці – гості з різних країн, найчастіше з України (15).

Дирекція організувала одну конференцію „Члени НТШ в науці“ 1 грудня 2018 року в Інституті св. Володимира в Торонто. Було три сесії: одна присвячена 85-літтю Голодомору в Україні в 1932-1933 роках і дві на довільні теми. Разом було вісім доповідей. Троє доповідачів було з Едмонтону, а п'ять з Торонто. У конференції взяла участь заступник голови НТШ в Україні проф. Лідія Бойчишин, яка розповіла про святкування 145-ліття від заснування НТШ у Львові. Учасники конференції оглянули виставку, присвячену 100-літтю державності України в Українському Канадському Дослідницько-Документаційному Центрі. Спонсорами конференції були кредитівки в Торонто – „Будучність“ і Українська Кредитова Спілка, спонсором прийняття – голова Фондації ім. о. Маріяна і д-ра Цурковських і член Контрольної комісії НТШ Христя Цурковська.

Дослідницька стипендія НТШ в сумі 5,000 дол. має підтримувати дослідження на українсько-канадські теми. В 2018 році НТШ одержало шість цікавих апікацій від молодих нау-

Учасники річних зборів НТШ в Канаді (сидять): І. Томків, Іроїда Винницька, Тарас Кознарський, Марта Дичок, Дарія Даревич, Таня Джулинська, М. Трофименко, Христя Стоділка-Цурковська, Дагмара Турчин-Дувірак, (стоять): М. Сварник, Оксана Кунанець, Христя Колос, М. Траф'як, Йосиф Сірка, М. Зарицький, Галина Костюк, Марко Стех, А. Сірка, Олесь Дольницький, О. Купловська, Данило Даревич, С. Березовська, Юрій Даревич, Богдан Колос. (Фото: М. Винницька/Х. Колос)

ковців в Канаді. Шкода, що є тільки одна стипендія, яку цього року одержав докторант Альбертського університету Ернест Гейдел з Едмонтону на дослідження і написання праці „Ivan L. Rudnytsky and the Development of Ukrainian Studies in Canada“. Дирекція ухвалила новий реченець надсилання апікацій, а саме 30 квітня 2019 року.

Одержано три апікації на Видавничу субсидію наукових видань, прийнятих академічним видавництвом, але Дирекція вирішила не надавати субсидії на наукове видання в 2018 році з огляду на брак відповідних апікацій. Також вирішено змінити реченець подань з кінця вересня на 30 квітня 2019 року

П'яте число „Журналу перекладів“ (Ukrainian Literature: Journal of Translations), який редагує проф. Максим Тарнавський, вийшло в інтернетному та паперовому виданнях в лютому 2018 року в Канаді. Журнал можна прочитати і замовити на інтернет-сторінці: www.UkrainianLiterature.org.

В 2018 році були статті про майже всі доповіді в українській пресі в Канаді і США, які написали д-р Галина Костюк і д-р Галина Кришталь. Три статті написала Д. Даревич. Д-р Дагмара Турчин-Дувірак написала обширну статтю про конференцію „Члени НТШ в науці“. Всі статті були українською мовою. Є потреба писати також англійською мовою, але покищо не вдалося знайти відповідної особи. Видано і розповсюджено „Бюлетень НТШ“ (ч. 17, грудень 2018 року).

З діяльності членів дирекції треба згадати співпрацю з Українським Бібліотечним Товариством (УБТ) в Торонто, яка триває від 2013 року. На запрошення голови УБТ Ігоря Микитчука, голови УБТ, деякі члени НТШ були прийняті в членство УБТ. На загальних зборах УБТ, що відбулися 16 квітня 2018 року, на внесок І. Микитчука обрано декількох членів Дирекції НТШ до нової Управи УБТ, а Таню Джулинську на голову. Скарбником обрано І. Микитчука.

(Закінчення на стор. 16)

Презентували книгу про Митрополита Константина Богачевського

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 11 квітня за програмою весняного семестру викладів Релігійного Товариства Українців Католиків „Свята Софія“ США та Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка у Філядельфії відбулася лекція Марти Богачевської-Хомяк „Від екзархату до митрополії: п'ять вирішальних кроків Митрополита Константина Богачевського“.

Свою доповідь вона побудувала на авторській книзі „Ukrainian Bishop, American Church. Constantine Bohachevsky and the Ukrainian Catholic Church“. Книга побачила світ у видавництві Католицького університету Америки. У ній авторка, між іншим, намагалася дати відповідь на питання, які досі не знаходили відповідного висвітлення.

К. Богачевський народився у сім'ї священика у селі Манаїв (нині Тернопільська область). Навчався у Львові, а відтак в 1905-1910 роках на богословському факультеті Інсбруцького університету. Здобув ступінь доктора богослов'я. Єрейські свячення прийняв у 1909 році. Був префектом, пізніше духівником Львівської семінарії, референтом Львівської консисторії. Упродовж 1916-1917 років служив військовим капеляном 30-го (львівського) піхотного полку на італійському фронті, був нагороджений Хрестом заслуги з мечами за виявлену хоробрість під час душпастирської праці на фронтних лініях.

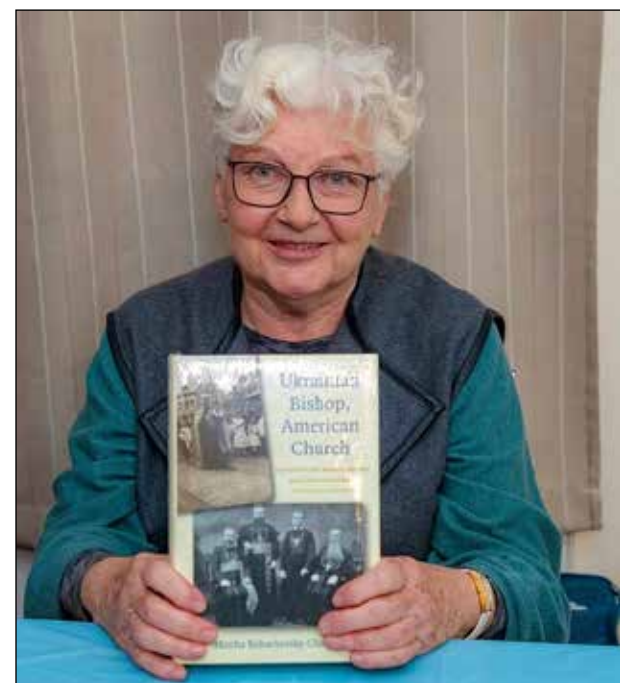
З 1918 року він – віце-ректор Перемишльської духовної семінарії та крилошанин катедрального собору в Перемишлі, згодом генеральний Апостольський Протонотар (1923 рік).

За національну працю серед українців Галичини був арештований польською владою. За словами доповідачки, К. Богачевський не був типовим єпископом. У надвечір'я його несподіваної номінації на єрарха українців католиків в Америці у березні 1924 року Ватикан таємно переправив майбутнього владика з Варшави до Риму для отримання свячень. У серпні того ж року він прибув до США з мінімальним знанням англійської мови у товариство ворожо налаштованого духовенства.

Владика К. Богачевський зайняв чітку позицію і обрав просте життя місіонера, уникаючи показного блиску. Він відвідував віддалені парафії, вів запеклу боротьбу за незалежність Церкви від зовнішнього втручання, перетворив занепадаючу церкву імігрантів у самодостатню установу, яка півстоліття по його смерті допомогла вивести з підпілля Українську Греко-Католицьку Церкву (УГКЦ) – найбільшу східню католицьку церкву в сучасному світі.

У 1933 році К. Богачевський ініціював серед українців США масову допомогу жертвам Голодомору 1932-1933 років в Українській РСР. Він був ініціатором видання журналу „Ковчег“ (1946-1956) в Стемфорді (Конектикат). Стемфорд. Впродовж 37 років К. Богачевський невтомно працював на розбудову Церкви та шкільництва. 1958 року Святіший Отець Пій XII утворив Філядельфійську Архиепархію УГКЦ і номінував Владика К. Богачевського митрополитом-архиепископом.

Під сильним провідом Владика К. Богачевського впродовж десятиліть Церква розвинула парафі-

Проф. Марта Богачевська-Хомяк. (Фото: Стефан Фартушок)

яльні структури, заснувала школи, коледжі, а відтак – семінарію. Помер Митрополит К. Богачевський 6 січня 1961 року у Філядельфії, де й був похований.

Товариство „Свята Софія“ США

Друге життя...

(Закінчення зі стор. 6)

у Черкасах було 11 церков. На початку 1930-их років Свято-Троїцький храм зачинили і влаштували у ньому спортивний клуб. Богослужіння у храмі відновилися під час німецької окупації. Тодішній настоятель о. Василь у важкі часи допомагав людям молитвою і доброю порадою. Парафія опікувалася сиротами. У місті було шість дитячих будинків і парафіяни приносили туди їжу, одяг. Вони врятували багатьох єврейських дітей.

Після війни церкві не судилося пережити безбожні роки атеїзму. Великий, красивий білокам'яний трипрестольний храм не давав спокою місцевим активістам.

У 1956 році приміщення храму передали Добровільному товариству сприяння армії, авіації і флоту, зняли хрести і бані, позолочені, срібні, мід-

ні предмети були вилучені на користь держави. Туди ж пішли й гроші з банківських рахунків громади. А 1961 року місце на високому березі Дніпра, де стояла Свято-Троїцька церква, перетворена на склад спортивно-річкового приладдя, приглянулося творцям меморіалу на честь перемоги над нацизмом. Храм безжально підірвали військові сапери. Василь Страшевич, корінний черкасець і краєзнавець, пам'ятає цей храм змалечку, згадує красиве оздоблення храму, іконостас, старовинні ікони. Пізніше, вже юнаком, він заносив до храму, перетвореного на склад, спортивне знаряддя.

Руйнування храму вважалося знаком перемоги тодішньої влади над Церквою. Але Бог переможеним не буває. За часів незалежної України почалося нове відродження храму. У 1980-их роках почали зводити його сучасну будівлю. 1991 року новозбудований храм було освячено. Львівські майстри-різьбярї та іконописці виготовили новий чудовий іконостас. Відтоді затишний катедральний

собор Православної Церкви України щодня запрошує усіх на богослужіння.

При соборі діють дитяча недільна православна школа ім. Івана Богослова та православний клуб для дорослих, християнський духовно-психологічний клуб відкритого спілкування „Покрова“, відбуваються паломницькі поїздки до духовних святинь України та світу.

Відколи у 2014 році на сході України почалася війна, священники собору постійно їздять з духовною опікою воїнів у зону спецоперації об'єднаних сил, сповідають і причащають бійців, разом із прихожанами збирають і відвозять допомогу воїнам, дітям-сиротам, знедоленим. Митрополита Черкаського і Чигиринського Іоана призначено головою Синодального управління військового духовенства Православної Церкви України. Поруч із храмом встановлено обеліски Слави полеглим воїнам, пам'ятне погруддя героя-прикордонника Ігоря Момота, пам'ятна стела героям-захисникам Черкас років Другої світової війни.

НТШ в Канаді...

(Закінчення зі стор. 15)

Думка створити бібліотеку і архів зародилася ще в 1970-их роках. УБТ як установа була зареєстрована в 1980 році в Онтаріо. Довголітнім головою, душею і мотором бібліотеки був Карпо Микитчук, професійний бібліотекар. Після його смерті бібліотекою опікувався майже 20 літ його син І. Микитчук.

Нова управа намагається знайти відповідне приміщення для всіх видань у різних бібліотеках в Канаді та Україні, оцифрувати якнайбільше книжок та періодики, особливо видань з Канади, і розглядає можливість створення інтернетної віртуальної бібліотеки УБТ.

Інтернет-сторінку НТШ www.ntsh.ca провадить Олесь Дольницький, який показав на екрані як функціонує інтернетна мережа НТШ. Фінансовий референт Т. Джулинська представила на екрані фінансовий звіт, приготований аудитором, і його пояснила. Присутні прийняли всі звіти одноголосно.

Осередкові представники поділилися інформацією про діяльність осередків. А. Недашківська подала до відома, що, крім доповідей, Осередок в Едмонтоні готує видання двох Західно-канадських збірників. Л. Жук звітувала про доповіді, організовані в Монреалі. Осередок має нового пресового референта Г. Кришталь. М. Білянчук розповів про успішну презентацію проф. Олі Гнатюк з Польщі.

В 2019 році припадає 70 років від заснування НТШ в Канаді. Надійшла пропозиція провести святкування восени.

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

Шукаємо опікунку для старенької мами в Silver Spring MD. Побажаний досвід/витривалість з хворими на Алзгаймер. Близько церков, активна Українська громада, гарний дім.
Ukicaregiverneeded@gmail.com
or 617-566-1996

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуюмо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3035
e-mail: mdrich@unamember.com

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

DNI PRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктивні пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саламі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіючій молоді на академічний рік 2019-2020

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2019 року
- Під час останніх двох років, мати поліс принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Апликація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2019 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку „Наші Пільги“ на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UNAInc.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3035

1-888-PAKUNOK (725-8665)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Зустрілися письменники двох областей Провели акцію „Великдень разом“

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 23 квітня, в Міжнародний день книги, письменники Кіровоградщини Антоніна Корінь, Валентина Кондратенко-Процун, Олександр Косенко, Оксана Буянова, Роман Любарський, Валерій М'ятович, Володимир Яремчук, Олена Баранова відвідали Черкаси, де пригадали візиту черкаських літераторів, що відбулася 36 років тому на Різдво, коли учасники літературної студії „Ровесник“ з Черкас під керівництвом Костянтина Світличного були гостями кіровоградського „Сівача“, яке тоді очолював нинішній лавреат Шевченківської премії Володимир Базилевський.

Фото тієї пам'ятної зустрічі голова обласної письменницької організації Василь Бондар подарував Черкаській обласній бібліотеці ім. Василя Симоненка, де гості з Кіровоградщини цього разу спілкувалися із бібліотекарями та студентською молоддю Черкас. Він також нагадав, що у 1962 році В. Симоненко був у Кіровограді із творчим десантом тодішніх поетів.

Делегація з Кіровоградщини побу-

вала на могилах В. Симоненка, Ольги Павловської, Анатолія Пашкевича, Миколи Негоди, Василя Захарченка, відвідала художній музей та музей-кабінет В. Симоненка при редакції газети „Черкаський край“.

У музеї „Кобзаря“ голови обласних письменницьких організацій Володимир Поліщук та В. Бондар розповіли про те, чим живуть, які здобутки мають письменники двох сусідніх областей у центрі України. Черкаська обласна організація мистців слова може похвалитися значною державною фінансовою підтримкою – у Черкаській області видано 19 книг письменників-земляків, у Кіровоградській області – тільки дві.

Зустріч закінчилася змаганням поетів, гумористів та пародистів двох областей. Крім згаданих авторів з Кіровоградщини, у ньому взяли участь Катерина Вербівська, Валентина Коваленко, Наталя Горішня, Ганна Синьоок, Віктор Скорина, Сергій Ткаченко, Валерій Кікоть, Іван Дубінін і Оксана Галаєва.

Тепер Кропивницький чекатиме у гості черкасців.

Анатолій Ажажа

ЗАПОРІЖЖЯ. – 29 квітня до Запоріжжя завітали учасники акції „Великдень разом“ – 20 студентів з різних куточків України. Вони були поселені і харчувалися в Катехитично-реколекційному центрі поряд із новозбудованим Храмом Матері Божої.

Студенти провели для місцевої молоді майстер-класу з виготовлення писанок, а в міському парку провели ряд заходів з молоддю, зокрема програму Академії лідерства.

Анатолій Ажажа – член управи Запорізької обласної „Просвіти“, яку очолює депутат Верховної Ради України Ігор Артюшенко.

Учасники акції „Великдень разом“ зайняті писанням писанок. (Фото: Анатолій Ажажа)

У Полтаві скликали толоку

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – Хата-музей першого Патріарха Київського і всієї Руси-України Мстислава (Степана Скрипника), що на цей час перебуває у власності та оренді Свято-Михайлівської парафії Православної Церкви України, потребує негайної реконструкції.

За сприянням голови Шевченківської районної ради Дмитра Задворкіна 13 квітня люди зібрали Мстиславівську толоку. На звернення протоєрея Олександра Горая відгукнулися Центр соціальної адаптації учасників та інвалідів війни, міське

Православне сестринство св. княгині Ольги й обласне відділення Міжнародної організації „Жіноча громада“, Волонтерський центр „Акорд“ Полтавського національного педагогічного університету ім. Володимира Короленка, громадські організації „Доброволець“ та „Європейська Україна“.

Представники цих об'єднань упорядковували обійстя, встановили навколо будівлі металевий паркан, полагодили вхід до хати. Під вікнами заяскравіють квіти – студентка-біолог Вікторія Чернецька й архітектор Ганна Карнаух провели своєрідну майстер-класу із квітництва.

Ветерани війни на сході України взяли участь у толоці в Полтаві. (Фото: протоєрей Олександр Горай)

Письменники біля Музею „Кобзаря“ у Черкасах.

Збудували православний храм

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 18 лютого закінчено спорудження іконостасу церкви Різдва св. Івана Хрестителя Православної Церкви України.

Настоятель митрофорний протоєрей Михайло Шевчук сказав, що храм є істинно народним, адже споруджували його за гроші парафіян, а також деяких читачів „Свободи“.

Іконостас виготовили майстри з Коломийського району, що на Івано-Франківщині, Володимир Стефанюк з села Слобода та Іван Стефанишин з села Рунгурі. Вони ж до кінця травня цього року виконують різьблення й золочіння іконостасу.

Новий храм Різдва св. Івана Хрестителя у Смілі. (Фото: Олександр Вівчарик)

Українці підтримали...

(Закінчення зі стор. 1)

ки урядом української мови.

Під час голосування 25 квітня за мовний закон під стінами Верховної Ради тривало багатотисячне віче з вимогою ухвалити його без зволікань.

Закон зачепить практично кожен аспект життя в країні. Єдиними ділянками, яких він не торкається, є приватне спілкування між людьми та релігійні обряди. Закон додає зброї і російській пропаганді, хоча українці загалом байдуже ставляться до позиції офіційного Кремля щодо ситуації в Україні. В Україні не переслідують російську мову: у будь-якому газетному кіоску можна побачи-

ти масу російськомовних видань, але зовсім мало україномовних.

Цей закон обов'язково зіткнеться з протидією, особливо в світлі майбутніх осінніх виборчих перегонів до парламенту. Зрештою ставлення українського суспільства дасть оцінку новому закону, який є позитивною подією для України у довготерміновій перспективі.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Працюємо для української громади з 1951 року!!!

Вперше купуєте будинок?

Перший внесок тільки
10%
No PMI

Відсоткові ставки від:

3.49% APR*

SRNYFCU NMLS# 699320

*на кредити з фіксованою ставкою

Наші контакти:

MAIN OFFICE:
108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel:(212) 473-7310
Fax:(212)473-3251

ASTORIA:
32-01 31ST Avenue
Astoria, NY 11106
Tel:(718) 626-0506
Fax:(718)626-0458

LINDENHURST:
225 N 4TH Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel:(631) 867-5990
Fax:(631)867-5989

UNIONDALE:
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel:(516) 565-2393
Fax:(516)565-2097

KERHONKSON:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel:(845) 626-2938
Fax:(845)626-8636

Безкоштовно:(888) SELF-REL

Електронна пошта: Info@selfreliancenyc.org

Вебсайт: www.selfreliancenyc.org

*APR as of 3/15/19 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 10% down-payment required; 1-4 family owner occupied; no points; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

Self Reliance New York FCU
108 Second Avenue
New York, NY 10003-8902
212-473-7310
888-735-3735

Померла Марта Стернюк, активістка громади в Аргентині

Українці в Аргентині попрощалися з багаторічною активісткою діаспори і патріоткою України Мартою Стернюк (1939-2019), яка померла 30 квітня. Вона народилася у Львові.

Дитинство пройшло дорогами еміграції: Львів, Харків, Інсбрук, Рим і нарешті Аргентина. Першу класу закінчила в Австрії у школі з німецькою мовою навчання, в Римі вчилася італійською, у Буенос-Айресі вивчила еспанську. Гімназійні роки провела в англійському інституті „LangeLey“, де опанувала англійську мову. А в родинному колі вживала українську мову.

Продовжила свої університетські студії на факультеті фармації та біохемії, але не докінчила через те, що вирішила працювати у родинній юридичній фірмі батька, яку очолювала до її закриття у 2005 році. Відтоді активно зайня-

лася громадською працею, допомагаючи новоприбулим українцям, які приїздили до Аргентини часто без знання мови, без матеріальних коштів і орієнтації. Давала їм практичні поради, допомагала у працевлаштуванні.

У молоді роки М. Стернюк активно працювала у видавництві „Смолоскип“, де разом із групою приятелів збирала інформацію про українських дисидентів, за часів СРСР засуджених до тривалого ув'язнення у Сибіру чи заборонених у психіатричні лікарні. Від самого початку допомагала на українській виставці відомого книжкового ярмарку у Буенос-Айресі. Також була активною членкинею Союзу Українок, працювала в Українському клубі, займалася організацією культурно-літературних конференцій, зустрічей.

М. Стернюк мала тісні взаєми-

ни з українцями з США, Європи, а після отримання незалежності також з України. У неї гостювали Іван Драч, Павло Мовчан, Микола Жулинський.

М. Стернюк була близькою родичкою видатної співачки Соломії Крушельницької та Архиепископа і Глави Української Греко-Католицької Церкви в Україні в 1972-1991 роках Володимира Стернюка.

Співчуття з приводу смерті М. Стернюк Посольство України в Аргентині висловило її чоловікові Юрієві Іваникові, рідним і друзям.

Українська центральна репрезентація в Аргентині

Марта Стернюк (Фото: facebook.com/RCUcrania)

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 4 травня 2019 року, відійшла у вічність

**св. п.
Віра Шуль**

довголітня членкиня церкви св. Юра в Нью-Йорку та Союзу Українок.

У смутку залишилися:

донька Оксана Прохоренко з чоловіком Володимиром
син Ярослав Шуль з дружиною Мартою

Дуже бракуватиме Віри нашій родині та її численними друзями.

Вічна їй пам'ять!

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

TEL. 908-722-3130

TOLL FREE 800-458-5467

FAX 908-253-0027

kulinskimemorials@msn.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 колорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від С. Бавнд-Бруку, Н, Дж.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПAM'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Вістун УПА

**сл. п. Осип Назаренко
„Назар“**

27 липня 1928 - 25 квітня 2019

Ділимося сумною вісткою, що 25 квітня 2019 року помер Вістун УПА Осип Назаренко (Іван – Назар Коштовський), член Об'єднання Колишніх Вояків УПА США і Канади.

Залишив в смутку сестру Ольгу, дочку Анну-Марію (Fontaine) з трьома внуками та п'ятьма правнуками і сина Івана.

Покійний народився 21 липня 1928 року в селі Павлокома, Березівського повіту (тепер Польща). Його батьки, Анна та Йосиф Коштовські й 11-річна сестра Марія та його бабуся Розалія були замордовані відділом польської АК 2 березня 1945 року, коли також знищено село. Його сестри Ольга і Юлія врятувалися й опісля працювали для підпільного УЧХ. Іван-Назар вступив до сотні УПА командира „Громенка“ і з тим відділом рейдом прибув до Західної Німеччини, а опісля до США. „Назар“ був двічі ранений, перший раз дуже важко.

Прах померлого буде поховано біля його покійної дружини Анни Марії Дорофей на цвинтарі Holy Sepulchre в м. Рочестер, Нью Йорк.

Вічна йому пам'ять!

Головна Управа ОКВУПА США і Канади

VARSHAVSKY MONUMENTS

862-812-7086

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту

Індивідуальний дизайн

Гравірування на граніті

Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

M O R T G A G E

НИЗЬКИЙ ЯК
3.625%
RATE

3.714%
APR

ВІДКРИЙТЕ ДЛЯ СЕБЕ НАШІ ПЕРЕВАГИ

БЕЗКОШТОВНЕ ШВИДКЕ
ПОПЕРЕДНЄ
СХВАЛЕННЯ ПОЗИКИ

БЕЗКОШТОВНА
ОЦІНКА
ВАРТОСТІ МАЙНА*

ШВИДКЕ ОТРИМАННЯ
МОРТГЕДЖУ

БЕЗОПЛАТНА
АПЛІКАЦІЯ

Mortgages available only for the following owner-occupied properties: single family residences, qualified condominiums or multi-family structures with no more than four units and up to 80% LTV. Mortgages with down payments as low as 5% (up to 95% LTV) are available only for the following owner-occupied properties: single family homes and multi-family structures up to 2 units and will require private mortgage insurance (PMI). Subject to approval of application. The stated Annual Percentage Rates (APRs) are all based on \$100,000 mortgages, except for the Fixed Rate Jumbo Portfolio Mortgages which are based on \$484,350 mortgages. For example, a \$100,000 15 Year Fixed Rate Purchase mortgage with an 80% LTV will have a 3.714% APR and the repayment schedule will be 180 monthly payments of approximately \$721. Monthly payment amount does not include any property taxes, and/or insurance premiums; the actual payment will be greater when such items are included. Mortgages available only to members and only in designated geographic locations. All Selfreliance FCU loan programs, rates, terms and conditions are subject to change at any time without notice.
*For purchases and external refinances only.

Federally insured by NCUA

Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622, 773-328-7500

SELFRELIANCE.COM

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656	773-589-0077	734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106	973-373-7839	26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091	586-757-1980
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067	847-359-5911	558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306	201-795-4061	11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212	313-366-0055
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108	630-307-0079	60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981	973-887-2776	7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322	248-487-0330